

NARODNA IN UNIVERZITETNA KNJIŽNICA

GS

0 32 490

030029123

COBISS 0

BRATOVŠČINA SV. URŠULE

in njenih tovaršic,

za

srečno zadnjo uro

ter za

medsebojno kerščansko podučevanje in bratovsko
opominjevanje k lepemu življenju.

Podučne in molitvene bukvice
bratom in sestram te družbe
in slehernemu v poduk in spodbudo.

Z dovoljenjem visokočast. vélike namestnije Ljubljanskega
škofijstva.

Tretji natis.

V Ljubljani 1884.

Založba bratovščine. — Tisk „Katoliške tiskarne“.

030029123

Vvod.

Te bukvice obsegajo dva dela.

V prvem so vodila bratovščine sv. Uršule za srečno zadnjo uro; pravila, po katerih se ta bratovščina napravi, ktere dolžnosti njeni udje med seboj imajo, življenje in djanje sv. Uršule in njenih svetih tovaršic, in drugi dobri nauki.

Drugi del pa ima najpotrebniši molitve, nekte pesmi i. t. d.

PERVI DEL.

Začetek in poduk bratovščine sv. Uršule.

V spričevanje, da je društvo sv. Uršule od sv. cerkve poterjeno in z odpustki obdarovano, nasledva tukaj v latinskem ali cerkvenem jeziku od prečastitega Lavantinskega škofijstva poterjena in priporočilna prošnja, ki je bila v Rim poslana, potem pa pismo iz Rima, s katerim je ta bratovščina od sv. Očeta Pija IX. poterjena in visoko v Gospodu pohvaljena.

Litterae supplicatoriae,

directae ad Beatissimum Patrem Pium IX. pro confirmatione Sodalitatis s. Ursulae et Sociarum, acquisitioneque indulgentiarum.

Beatissime Pater!

In Ecclesia Conventuali P. P. Capucinatorum S. Francisci Ordinis M. M. Celeae ad S. Caeciliam V. M. Dioecesis Lavantinae in Styria existit ab anno MDCCCL cum licentia R. D. D. Lavantini Principis Ordinarii sic dicta Sodalitas

informationis et orationis sub protectione s. Ursulae et Sociarum ejus. Undecim Individua ejusdem sexus, secundum sexum separati, constituunt unum foedus, et habent sequentes reciprocas obligationes:

1. *Obligatur quilibet eorum, qui est capacior, alterum minus capacem seu ignorantem in doctrina christiana pro posse informare, a malo avertere, ad bonum inflammare, atque ad felicem mortis horam debite praeparare.*
2. *Omnis Sodalis tenetur quotidie unum Pater noster et Ave Maria cum Gloria Patri in honorem s. Ursulae, hujus Sodalitatis Patronae, ad consequendam beatae mortis horam devote recitare.*

Cum pia haec Sodalitas in dies magis magisque crescat, et multum ad animarum incrementum conferat, idcirco infra signatus ad pedes devotissime prostratus rogat: S. Apostolica Sedes velit eam in potestatis Suae plenitudine gratiosissime confirmare, ejusque singulis Sodalibus indulgentiam plenariam semel omni mense, nec non eandem in mortis articulo concedere.

Celeae die 13. Julii 1857.

Ratis habetur et commendatur:

Antonius Martinus m. p.,
Princ. Episc. Lavantinus.

Fr. Andreas Lithopoliensis,
Ordinis Capucinatorum
Guardianus Conventus Celeae.

Copia

Decreti Papalis confirmationis et largitionis indulgentiarum
pro Sodalitate s. Ursulae et Sociarum.

PIVS P. P. IX.

AD PERPETUAM REI MEMORIAM.

Nuper significatum NOBIS fuit in Ecclesia S. Caeciliae F. F. Ord. Min. S. Francisci Capucinorum Celeae Dioeceseos Lavantinae jam inde ab anno MDCCCL canonice existere pium quoddam in honorem s. Ursulae et Sociarum M. M. Sodalitium utriusque sexus Christi fidelium, qui praeter cetera pietatis opera exercenda et id propositum habent, ut invicem sese Christianam Catechesin edoceant, a malo invicem avertant et ad bonum inflamment, atque tandem ad felicem mortis exitum salutaribus monitis precibusque quam diligentissime praeparare studeant. Quae quidem Christianae pietatis opera, opera ita praestantia et exoptato animarum profectui adeo utilia videntur, ut, dum maximis idem Sodalitium laudibus, quantum cum Domino possumus, prosequimur, nonnullis etiam indulgentiarum praesidiis augere studuerimus. Quocirca de Omnipotentis Dei misericordia ac B. B. Petri et Pauli Appost. ejus auctoritate confisi, omnibus et singulis memorati Sodalitii utriusque sexus Sodalibus in cujuslibet eorum mortis articulo, si vere poenitentes et confessi ac coelesti Dape refecti; vel quatenus id facere nequiverint, saltem contriti Nomen Jesu ore si potuerint, sin minus, corde

devote invocaverint, „Plenariam“: si autem vere poenitentes et confessi, ac S. Communionem refecti praefatam Ecclesiam uno cujuscunque mensis die ad libitum eligendo ab ortu solis usque ad occasum diei hujusmodi quotannis devote visitaverint, ibique pro Christianorum Principum concordia, haeresum extirpatione, ac S. Matris Ecclesiae exaltatione pias ad Deum preces effuderint, Plenariam etiam omnium peccatorum suorum indulgentiam et remissionem misericorditer in Domino concedimus. In contrarium facientibus non obstantibus quibuscunque, praesentibus perpetuis futuris temporibus valituris.

Datum Romae apud S. Petrum sub annulo Piscatoris die XII. Martii MDCCCLVIII.

Pontificatus Nostri Anno Duodecimo.

Pro Domino Cardinal **Macchi.**

J. B. Brancaleone, Castellani.

Agentia L. Jacobini, Nr. 1604.

S tem pismom, ki je tukaj natisnjeno, je od sv. Očeta Pija IX. rimskega papeža poterjena bratovščina sv. Uršule za srečno zadnjo uro, kerščansko podučevanje in bratovsko opominovanje k lepemu življenju. Dodeljeni so ji tudi popolni odpustki za smertno uro, in za vsaki mesec enkrat po dobri spovedi in vrednem sv. obhajilu. Mesečni odpustki so bili pa navezani na obiskanje kapucinske cerkvice v Celji v lavantinski škofiji na

Štajarskem, kjer se je ta bratovščina začela. Na želje oddaljenih udov tega pobožnega društva, ki ne morejo vsaki mesec v Celje popotovati, da bi se odpustkov vdeležili, je bila druga prošnja do sv. Očeta v Rim poslana, da bi se odpustki na vse farne cerkve tudi zunaj Celja razširili, kjerkoli se le ta bratovščina napravi. Tudi to prošnjo so sv. Oče radi uslišali in jo z veseljem spolnili, kakor naslednje Njihovo pismo spričuje:

PIVS P. P. IX.

AD PERPETUAM REI MEMORIAM.

Expositum fuit NOBIS, in Ecclesia F. F. Ord. M. M. S. Francisci Capucinatorum nuncupatae Celeae Lavantinae Diocesis pium in honorem SS. Ursulae et Sociarum M. M. Sodalitium canonice existere, quod Nostris similibus Litteris in Forma Brevis datis sub die XII. Martii MDCCCLVIII. Indulgentiis plenariis ornandum censuimus.

Relatum quoque fuit, plurimos etiam ex aliis locis Christifideles dicto Sodalitio nomen dedisse, qui cum a memorata Ecclesia longe distent, saepissime fit, ut indulgentiarum a Nobis concessarum participes esse minime valeant. Quare humiles preces Nobis addiderunt, ut quorumcunque adscriptorum bono spirituali provideamus. Nos igitur hujusmodi supplicationibus annuentes de Omnipotentis Dei misericordia ac BB. Apostolorum ejus auctoritate confisi, omnibus et sin-

gulis utriusque sexus Christifidelibus praefato Sodalitio adscriptis extra oppidum Celeae commorantibus veniam damus, ut suam respectivam Ecclesiam Parochialem diebus et tempore statutis visitantes, ac servatis servandis ceteraque omnia ex praescripto exsequentes easdem indulgentias pro Sodalitio jam concessas lucrari possint ac valeant; ac si memoratam Ecclesiam F. F. Ordinis M. M. S. Francisci Capucinorum visitarent, ibique iussa opera complerent. Non obstantibus in contrarium facientibus quibuscunque, Praesentibus perpetuis futuris temporibus valituris.

Datum Romae apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die XXX. Augusti MDCCCLVIII.

Pontificatus Nostri Anno Decimo tertio.

Pro Domino Cardinal **Macchi.**

J. B. Brancaleone, Castellani.

Agentia. Franceschotti. Nr. 6090—3 : 50.

Po tem pismu je bratovščina svete Uršule kot pobožno društvo za kerščansko podučevanje in nasprotno bogoljubno opominovanje za srečno zadnjo uro za ves kerščanski svet poterjena; njeni odpustki se zamorejo zadobivati v vsaki farni cerkvi, kjerkoli se vpelje, kakor so sv. Oče s svojim milostivim pismom izrekli.

Vodila bratovščine sv. Uršule in tovaršic za srečno zadnjo uro.

Po pismih, spredaj postavljenih, je bratovščina sv. Uršule od katoliške Cerkve za vse čase in kraje, kakor bratovščini presvetih Serc Jezusa in Marije, poterjena in tudi z obilnimi odpustki obdarovana; se jih pa popolnoma vdeležiti, je treba:

- I. Da v spomin enajst tisoč (tavžent) devic in tovaršic sv. Uršule stopi enajst oseb enega spola skupej, n. pr. 11 mož, 11 mladenčev, 11 žen, 11 deklet, kar se družbica ali venec sv. Uršule imenuje; vendar smejo možje in fantje skupaj v enem vencu biti, ravno tako tudi žene in deklice; da je le spol od spola ločen, je prav in veljavno.
- II. Vsaki venec naj ima svojega vodnika čez deset možkih; vodnico čez deset ženskih; v to se zvoli izmed enajsterih najboljši, najrazumniši in pobožniši.
- III. Sleherni ud tega društva moli vsaki dan 1 Očenaš, 1 Češčeno Marijo in Čast bodi Bogu v čast sv. Uršule in njenih tovaršic za srečno zadnjo uro, in za pomoč, da bi mogli njihove lepe zglede posnemati.
- IV. Uršulinsko društvo je prav za prav bratovščina kerščanskega nauka; zatoraj je po-

glavitna naloga bratov in sester „uršulinskih vencev“, da po zgledu sv. Uršule in tovaršic drug drugiega lepo učijo, se hudega ter greha varujejo, se k dobremu opominjajo, za srečno smert pripravljajo, in si v nebesa pomagajo, in v tem je posebna korist ali poseben prid le-te bratovščine in razloček od družih navadnih, samo molitevni^h bratovščin.

V. Ako iz venca kak ud zboli, naj ga njegovi tovarši ali tovaršice obišejejo; če je reven in potreben, naj mu po svoji moči pomagajo; naj ga tolažijo in h kerščanski poterpežljivosti in vdanosti v Božjo voljo opominjajo; posebno pa, ako ga nevarno bolnega vidijo, naj urno po spovednika pošljejo, ga s sv. zakramenti previdijo, da tako na smrtni postelji zadobi popolne odpustke, kakor so od sv. Očeta tej bratovščini podeljeni, ter srečno umrje in pred Božje obličje gré.

Spodobi se tudi, da udje merliča kropit hodijo, mu za spodoben pogreb poskerbijo, ga k grobu spremijo, zanj lepo molijo in mu poslednjo čast skažejo.

VI. Na spraznjeno mesto ranjcega ali ranjce se drugi ali druga dobi, da je uršulinski venec vedno cel ali poln; to posebno vodnika ali

vodnico zadeva: tako ostane bratovščina stanovitna in se ohrani od rodú do rodú. Novih udov, ki namesto umerlih nastopijo, ni treba nikamor v zapis pošiljati, dokler eden ali drugi starih v bratovske bukve zapisanih živi; le ako bi vsi pomerli iz enega venca, je potem novi venec, in se v zapis pošlje.

- VII. Umerje vodnik ali vodnica venca, ali je dober in veljaven vzrok, ga odstaviti, ali sam prosi in želi odstavljen biti, tedaj ostali deseteri družega volijo, kterega najboljšega in najvrednišega zató spoznajo.

Vodnik, vodnica naj ima svoj venec zapisan pri sebi, da se ložej odverne vsaka zmotnjava, posebno ako kdo odmerje ali odstopi.

- VIII. Če je v kakošni fari ali soseski več uršulinskih vencev, je tudi prav in dobro, ako se izvolijo višji vodniki in vodnice, ki imajo posebno veliko gorečnost za bratovščino, n. pr., kaki štirje, kakor si je sv. Uršula zraven navadnih vodnic štiri svetovalke izvolila, ji pomagati, da bi se veliko društvo bolj srečno vodilo in vladalo.

Uršulinskega društva ali bratovščine sv. Uršule in tovaršic za srečno zadnjo uro, kakor smo že omenili, poglaviten namen je bratovsko

podučevanje in lepo opominjevanje; najpred pa lep izgled. Saj že stari pregovor pravi: „Besede mičejo, izgledi vlečejo“.

Bil je, kakor se v starih bukvah bere, bogoljuben kristjan, kateri je dobro razumel besede sv. Pavla aposteljna: „Kdor greši, zopet Jezusa križa“. In ker je priserčno Jezusa ljubil, si je iz vseh moči prizadeval, ponovljanje Jezusovega križanja odvrčevati.

To doseči je obilno molil, se terdo postil in oostro pokoril za spreobrnjenje grešnikov, da bi se poboljšali in spokorili, greh zapustili in Jezusa več ne križali! In kadar se je primerilo, da je slišal koga kleti, rotiti se, klafati, lagati, obrekovati; ali da je videl kaj hudega in pregrešnega počenjati, zoper božje in cerkvene zapovedi prederzno grešiti, je pred grešnika pokleknil; ni se bal ne zasmehovanja, ne zaničevanja, ne pahanja, ne suvanja, ter je molil, prosil, nadlegoval in jokal, dokler se niso jeli tudi grešniki ž njim vred jokati, nad svojimi nerodnostmi in pregrehami žalovati, se jih kesati, in dokler mu niso obljubili in terdno sklenili, da hočejo greh zapustiti in se poboljšati.

In kadar je tako srečen bil, kak greh odverniti, in ktero dušo Bogu pridobiti, se je poln veselja v svojo molitevno izbico podal, kjer je imel sv. britko martro z veliko ternjevo krono in

globoko persno rano. Ondi je v svoji priprostosti pokleknil izderl tern iz krone, in zadela s kakim perjem ali papirjem globoko persno rano, rekoč: „Glej, preljubi moj Jezus! zopet je en tern iz tvoje boleče glave, in tvoja velika globoka rana se zaceluje“. Potem je jel serčno objemati križanega Jezusa, poljubovati njegove svete rane: v čemur je najdel svoje najslajši veselje in največo tolažbo.

Brat, sestra bratovščine za kerščansko podučevanje in opominovanje, kaj ti hočem reči k tolikanj mili, ginljivi zgodbi? Glej, najlepši, najimenitniši, najpotrebniši nauk za-se najdeš in imaš v nji. „Pojdi in stori tudi ti tako!“ To je, uči, prosi, svari in opominjaj, pri vsaki dobri priložnosti po svoji moči, da kak greh odverneš od svojih tovaršev ali tovaršic, da popraviš, popboljšaš kacega grešnika ali grešnico, da marsiktero dušo pridobiš Bogu in nebesam. In glej! tako boš odvräčeval novo križanje Jezusa, pulil ternje iz njegove boleče glave, in celil njegove široke in globoke rane.

Od kerščanskega nauka.

Kerščanski nauk ob nedeljah in praznikih ni le samo za otroke in mlade ljudi, ampak za

vse verne. Ta nauk je ravno tako potreben, kakor pridige. Vsakterega dolžnost veže, h kerščanskemu nauku pridno hoditi, kolikor premore po svojih okoliščinah. Ta nauk je tako potreben kakor molitev. Zakaj sv. Duh pravi: „Kdor svoje ušesa odverne, da ne posluša in ne spozná postave“ (to je, zveličanskih vernih naukov), „njegova molitev je gnjusoba“. (Preg. 28, 9.) Prerok Izaija (5, 6) pravi, da je bilo izraelsko ljudstvo zato v pregnanstvo odpeljano, ker spoznanja ni imelo. Skerbno glej, kristjan, da tudi ti ne zabredeš v sužnost satanovo, ako kerščanske nauke zamuduješ, in nimaš spoznanja prave vere.

Najdejo se sem ter tje, ki najbolj potrebnih reči ne znajo, ktere je slehernemu kristjanu vedeti zapovedano, ter znati, kadar k pameti pride. Tako imenovanih šest resnic je slehernemu potrebno vedeti. Oné obsegajo velike in podstavne resnice svete vere: 1. Da je en sam Bog, kateri je vse vstvaril, vse ohrani in vlada. 2. Da bo Bog slehernega človeka sodil, vse dobro natanko po zasluženji poplačal, vse hudo natanko po zasluženji kaznoval. 3. Da je Bog v treh osebah, ki se imenujejo Bog Oče, Bog Sin in Bog sveti Duh. 4. Da je Bog Sin, druga oseba v sv. Trojici, se za nas včlovečil, in nas s svojo smertjo na križu odrešil. 5. Da je človeška duša neumer-

joča. 6. Da brez gnade Božje človek ne more nič dobrega za večno življenje storiti ter ne zveličan biti.

Znati je zapovedano slehernemu katoliškemu kristjanu: 1. Oče naš in Češčeno Marijo; 2. apostoljsko vero; 3. deset Božjih zapoved; 4. pet cerkvenih zapoved; 5. sedem sv. Zakramentov, in kerščansko pravico.

Ni pa zadosti, te reči le moliti ali povedati znati, temveč potrebno je, jih razumeti ter vedeti po potrebi obračati. Starši, duhovni in učeniiki so zavezani k takemu podučevanju. Starši morajo učiti svoje otroke, duhovni svoje duhovnijane, stare in mlade, učeniiki svoje učence ali šolarje, kakor jim duhovni naročajo. Gospodarji imajo tudi dolžnost, svoje posle in podložne h kerščanskemu nauku pošiljati. Sv. apostelj Pavel pravi: „Ako kdo ne skrbi za svoje, zlasti za domače, je vero zatajil in je hujši kot nevernik“. (I. Tim. 5.) — Kdor pa s kerščansko gorečnostjo nevedne kerščanskega nauka in lepega življenja uči, on Bogu prijetno delo opravlja in stori bližnjemu veliko dobroto; toliko delo kerščanskega usmiljenja ne bo zgubilo prav obilnega plačila.

Več papežev je obilno duhovnih zakladov ali odpustkov podelilo takim, ki kerščanski nauk učijo, in tistim, ki ga poslušat hodijo. Papež Pavel V. so 6. vinotoka 1607 podelili 100 dni

odpuſtkov vsim ſolskim učenikom vsakikrat, kadar v tednu svoje učence kerſčanskega nauka učijo; dalje 7 let odpuſtkov vselej, kadarkoli ob nedeljah in praznikih svoje učence v cerkev h kerſčanskemu nauku vodijo; 100 dni odpuſtkov pa očetom, materam, gospodarjem in gospodinjam vselej, kolikorkrat otroke ali posle v veri podučujejo; in poslednjič 100 dni odpuſtkov vsakemu verniku, kateri druge pol ure v tem nauku uči. Klemen XII. so 26. rožnika 1735 podelili 7 let in 7 ſtirdeſetdnevnice odpuſtkov vsim vernim, kateri so ob dnevu svoje spovedi in sv. Obhajila pri kerſčanskem nauku v cerkvi, ali pa ga sami učijo.

Iz tega ſpoznamo, kako dobre in v duhu sv. matere katoliške Cerkve so tudi družbe za razſirjanje kerſčanskega nauka, kakor ravno urſulinska bratovſčina za kerſčansko podučevanje, ako se njeni udje vedó in hočejo prav obnaſati do svojega bližnjega, ter mu res pomagati k ſpoznanju Božjemu in k svetemu življenju. Toraj so tudi njo sv. Oče Pij IX. radi sprejeli, v Gospodu lepo pohvalili, s tem serčno priporočili in jo z obilnimi odpuſtki obdarovali, ki so jih razſirili tudi na vse farne cerkve, kjerkoli se napravi in začne bratovſčina sv. Uršule. Mali trud, ki ga duhovni pastir ima pri napravi te bratovſčine, se mu obilno ſplača, ker dobro

vladanje te družbe njemu težavno delo močno polajša, in marsikaj doseže, kar bi on sam ne mogel. Gotovo je, da dušni pastir ne more vselej in povsod pri svojih ovčicah biti, jih učiti in svariti, hudega varovati in greha odvrčati ter k dobremu buditi itd. To in še marsikaj družega mu namestujejo več ali manj skerbno nabrani in vladani uršulinski venci. — Naj opomnimo s to priliko le samo še to-le za slehernega, kdor si bodi: Koliko revežev je, ki telesnega kruha prosijo, ne vedó pa, da jim najpotrebnišega dušnega kruha čisto manjka. Preden mu dar pomoliš, poprašaj ga malo, kako je v kerščanskem nauku poduččen, poskusi zvedeti, kako k Božji službi, k spovedi in sv. Obhajilu hodi itd. Posebno dobro je to pri potepinskih otrocih. Tako jim boš s telesnim kruhom tudi dušnega ponudil, in ne boš zgubil svojega plačila.

Kaj naj zlasti vodniki uršulinskega društva nabranim družbicam še posebno naročajo.

1. Dekliškim vencem sv. Uršule je priporočati: Skupaj deržati; se družega spola, posebno zapeljivih fantov skerbne ogibati; pred pivnico, plesom, godbo, slabo tovaršijo kakor pred strupeno kačo bežati; varovati se napuha, gizdosti,

lišpanja v obleki; drugemu spolu ne želeti dopasti, se ne nastavljati, nepotrebne ne čenčati, gerdih, pohujšljivih pesem ne prepevati; drugih ne zaničevati, obrekovati i. t. d. Pred takim in enakim, kar posebno deviško čistost in čast otemnuje in skruni, naj se dekleta enega venca, kolikor, kadar in kjer je treba, med seboj svariijo, in druga drugo po moči greha varujejo. Potem pa naj se med seboj tudi opominjajo: pridno vsaki dan zjutraj in zvečer moliti, ob nedeljah in praznikih k jutranji in popoldanski božji službi zvesto hoditi, pogostoma sv. Zakramente prejemati, večkrat tudi med delom na Boga misliti, svoje opravila in dela zvesto opravljati, Bogu z dobrim namenom darovati, starše in predpostavljene vbožati, in večkrat k Jezusu in Mariji Devici serčno zdihovati in pomoči prositi, po svojem stanu ponižno, čisto in nedolžno živeti.

2. Vencem žên bodi priporočeno, da naj se žene in matere med seboj opominjajo: Nikdar ne pozabiti zakonskih obljub in prisege, svojim možem zvestobo do smerti ohraniti, jim lepo streči, jih v božjem strahu ljubiti, in jim v vseh poštenih in pripuščenih rečeh urno pokorščino skazovati; tudi naj druga drugi naročajo, svoj jezik krotiti, tako mir in pokoj v hiši in soseski ohraniti, dobrega in usmiljenega serca biti do ubogih in potrebnih. Nadalje, da druga drugo opomni, kako

treba ženam zakonske čistosti in sramožljivosti; da morajo otroke kot naj bolj drage bisere hraniti, t. j. jih lepo učiti, v božjem strahu rediti, zapeljivosti, pohujšanje skerbno varovati, jih nedolžne ohraniti, tako tudi za vso družino in za zveličanje cele svoje hiše skerbeti, kolikor je mogoče.

3. Fantovskim vencem sv. Uršule je na serce polagati: Da se med seboj učijo, da se posebno tolikanj škodljivih, pogubljenih in pohujšljivih fantovskih pregreh skerbno varujejo, kakor so: gerdo preklinovanje, klafanje, zaljubljena znanja, ponočevanje, pijančevanje, igranje, potepanje; svojeglavnost, prevzetnost, nepokorščina do staršev in drugih predpostavljenih; zanemarjanje Božje službe, nespodobno zadržanje v cerkvi, redko ali pa še takrat nevredno prejemanje sv. Zakramentov, opuščanje molitve, posta in družih dobrih del. Blagor mladenčem, ki so brez tih in enacih navadnih fantovskih napak in pregreh, ter so pošteni, sramožljivi, pokorni, delavni in pobožni sinovi in hlapci; ker taki so staršem v veselje, gospodarjem v prid in vsi soseski v čast. In ravno to je zveličanski namen društva kerščanskega nasprotnega podučevanja in opominovanja bratovščine svete Uršule.

4. Možkim vencem je naročati, da se zakonski možje med seboj opominjajo: svoje žene

po kerščansko ljubiti, z njimi v božjem strahu živeti, se vseh nespodobnost skrbno varovati, namen sv. zakona pred očmi imeti, jim vselej zvesti biti, zanje skrbeti, jih pohlevno učiti, pa tudi posvariti, posebno, ako bi otroke preveč mehužile, jim potuho dajale, svoje hčere predrago oblačile, lišpale, nastavljale, njih nedolžnost v nevarnost stavile. Dalje naj posebno drug družega opominjajo, za čast in poštenje svoje hiše skrbeti, pod svojo streho ne jemati potepuhov in vlačugaric, tatov in krivičnih, pohujšljivih ljudi, da mu otrók in poslov ne spridijo, ne zapeljejo in ne pohujšajo; dalje skrbeti, da se domá pridno moli, zvesto v cerkev hodi k božji službi in sv. Zakramentom; da se vsa hiša lepo véde in zadrži, ter se tako zveliča. Tudi naj se možje med seboj opominjajo: da bodo dobri in skrbni gospodarji; toraj se doma držati, pridno delati, ter ne postopati ali pa po kerčmah in pivnicah posedati, pijančevati, igrati, zapravljati itd. In ko bi se v kakošnem vencu znašel hud pijanec, prešestnik, zapravljujec, nepokojen rogovilež, da bi ženo in družino pretepal, hišo v nič deval, soseski krivico in sramoto delal, in pohujšanje dajal; bi bilo najboljše, celó potrebno, da bi ga vsi drugi v strah vzeli, ne sicer z grdo, vendar pa z resno besedo, rekoč: „Glej, predragi prijatelj in sosed, ti nam sramoto delaš! In kaj bo za tvoje otroke,

za tvojo ženo in hišo, ako boš tako ravnal in vse po gerlu pognal; posebno pa, kaj bō za tvojo ubogo dušo? Zapusti svoje hude navade in te bomo radi imeli, te obrajtali; vsi bomo za te molili. Popravi in poboljšaj se, ter stori veselje angeljem v nebesih in nam na zemlji! — In kaj velja, da bi taka ali enaka prijateljska beseda, o pravi dobi priložno izrečena, več zdala in pomagala, kakor še tako dolga in ojestrosvarivna pridiga z lece ali prižnice. Lepo podučevanje in ljubeznjivo opominjevanje je toraj poglaviten namen bratovščine sv. Uršule za srečno zadnjo uro; zato mora gotovo tudi vsak pripoznati, da je ta bratovščina vsega priporočevanja vredna.

Petnajst zlatih strokov

za

gospodarje, očete in matere.

1. Beseda gine, izgled prešine. Največ izdá nauk, ki se daje z lepimi izgledi. Zivite tedaj tako, da zamorete svojim otrokom in podložnim govoriti, kakor sv. Pavel, rekoč: Bodite moji posnemalci, kakor sem jaz posnemalec Kristusov.

2. Ako želite, da bodo vaši otroci poslušljivi in sveti, kakor Samuel, posnemajte izgled

njegove matere Ane, katero posebno veselje je bilo, hoditi v tempelj in svojega sina, še otročiča, seboj voditi.

3. Vsaki dan priporočite Bogu svojo družino, ter posnemajte sv. Joba, ki je sleherni dan Bogu spravni dar daroval za grehe, ktere bi znali njegovi otroci kje storiti.

4. Nikoli ne imejte v svoji hiši ne ljudi, ne podob in slikarij, ne bukev, ktere so spodtikljive veri ali čednosti. Spomnite se, da je Abraham Izmaela od hiše izgnal, ko je bil spoznal nevarnost za svojega sina Izaka. Jozija pa je z lastno roko sterl spotikljive postave ali štatve in mališke altarje, da bi odvernil nevarnost za žaljenje Božje.

5. Varujte se postranske ali posebne ljubezni za kakega otroka in nikar jih ne ločite. Spomnite se, da je nevošljivost Jožefovih bratov od ondod izhajala, ker so videli, da ga oče rajši ima in ga je s pisano obleko od njih ločil.

6. Navadite svojo družino, da naj z vami opravlja dolžnost kerščanskega življenja, ter posnemajte sv. Karola Boromeja, ki je vsaki dan v svoji kapeli družino zbral in je z njo molil vsakdanje molitve in sv. roženkranc.

7. Skerbite in napravite, da bodo vaši podložni spoštovali in posvečevali ime Gospodovo, v cerkev hodili, po čednostih živali, modrost in

poštenost ljubili. Ponavljajte toraj večkrat s Tobijem lepe besede: Vse dobro bomo imeli, če se bomo Boga bali, in se varovali ga razžaliti.

8. Bodite goreči za spolnovanje vseh cerkvenih zapoved, zlasti za postne in zderžne dni. Spomnite se starega Eleazarja, ki je rajši v smert šel, kakor da bi bil prelomil žapoved, ktera je prepovedovala svinjsko meso jesti.

9. Bodite na vso moč vneti za posvečevanje praznikov. Storite, da bodo res počitek za telo in zveličanje za dušo. Nikoli nikar ne pozabite, kar pravi sv. Vincencij Fererski, da suša, slana, toča, ktere reči večkrat poljé pokončujejo, in mnogotere nesreče, ktere mesta tepejo, so šibe od Boga pošiljane zavolj oskrunovanja dni, ki so Božji službi posvečeni.

10. Ne prizanašajte pri pogreških svojim podložnim, temveč svarite in opominjajte jih. Pomnite, da prevelika prizanašljivost Helija do Ofni in Finesa je bila pokončanje vse Helijeve družine.

11. Imejte radi usmiljenje pri pomotah in prenagljenostih svojih domačih, kakor sv. Bernard, kteri je brez šuma pil olje namesto vode, ki mu je bilo po zmoti pripravljeno v obednici.

12. Bodite pravični in natančni v plačevanji zasluženega plačila. Pomagajte delavcem pa tudi

v njih potrebah, kakor uni evangeljski stotnik, ki je sam šel daleč k Zveličarju ga prosit, da naj mu hlapca ozdravi; ali kakor sv. Pavel, ki je pismo pisal Filemonu zavolj Onezima; njegovega hlapca, ki se je bil nekaj pregrešil.

13. Vselej naj vas bo groza pred prekanljivostjo, lakomnostjo, goljufijo; ne pozabite, kar pravi Salomon: Boljši je kos črnega kruha z vestjo brez očitania, kakor pa najboljše gostije, pripravljene s krivičnim dobičkom.

14. V kakoršnikoli sporeki ste s svojim bližnjim, iščite se v prijaznosti spraviti, ter se spomnite Lota, kateri je precej po Abrahamovem svetu storil in tako je končal prepir, ki je ločil dve veliki družini.

15. Imejte veliko usmiljenje s potrebnimi, in pomagajte jim po svojem premoženju, in spomnite se, da jih je sv. Gregorij vsaki dan dvanajst vzela k svoji mizi, ter jih nahranil; da je sv. Martin delil svoj lastni plašč z golim revežem, in da je sv. Janez od Bogá skoz ognjeni plamen šel, da je uboge bolnike iz njega rešil, ki so bili v goreči bolnišnici v Granadi v nevarnosti zgoreti.

Deset zlatih orehov

za

mladenč e.

1. Imejte največi grozo pred grehom, kakor sv. Stanislav Kostka, ki je omedlel, ako je hudobno besedo slišal.

2. Kadar vas kdo v greh vabi, bežite kakor čisti Jožef v Putifarjevi hiši.

3. Govorite vselej le z velikim spoštovanjem od sv. vere, in kakor sv. Edmund imejte posebno priserčno pobožnost do Jezusa Kristusa križanega in do žalostne Matere Božje.

4. Spoštujte svoje starše, kakor jih je spoštoval mladi Tobija, kateri ni nikoli nič začel brez njih privoljenja.

5. Pogosto se spovedujte svojih grehov, in visoko cenite svéte mašnikove; spomnite se, da kralj Joas je bil zmiraj dober, dokler se je deržal napeljevanja duhovna Jojada, ki mu je bil vodnik od otročjih let.

6. Bežite, bežite vselej pred slabo družino; spomnite se, da Peter ni nikoli Kristusa zatajil, kakor le takrat, ko se je mudil med sovražniki Kristusovimi.

7. Groza vas bodi vsake prevelike zaupljivosti z osebami družega spola, mislite si, da so

ogenj, od kterega mora vselej v nekoliki daljavi ostati, kdor noče goreti in pokončan biti. Sveti Alojzij je bil zmiraj angelj nedolžnosti, ker ni nikoli svojih oči obračal po obrazih družega spola.

8. Ako se v drugi stan napravljate, storite kakor Izak, ki je vse to zročil svojemu očetu Abrahamu, in bil je ženin najbogatejše in najboljše neveste Rebeke, Batuvelove hčere.

9. Naj bo vaše veselje, v cerkev hoditi, in v čast si štejte, posnemati velikega kanclerja Tomaža Mora, ki se je cenil srečnega, ne le da je vsaki dan pri sv. maši bil, ampak ako je mogel tudi pri nji streči.

10. Imejte veliko usmiljenje z revnimi, imejte pred očmi zveličanega Tomaža Roksa, ki ni le delil svoje lastne jedi ubogim, ampak je bil neki dan podaril tudi obleko, ki je bila ravno nova narejena.

Sedem zlatih jagod

d e k l i c a m.

1. Bolj kakor smerti se bojte z grehom Boga razžaliti. S tem sklepom je bila Suzana vselej čista, tudi v največi nevarnosti greha.

2. Sovražite nečimernost. Ako se morate v posebnih okoliščinah bolj čedno obleči, se pa vendar varujte šopirnosti in posnemajte Estero iz stare

zaveze, ki se je le prav nerada in zavolj potrebe po kraljičino napravila in nalepotičila.

3. Ogibajte se z vso skrbljivostjo vsake nespodobnosti. Imejte v spominu sv. Perpetvo, ki je bila pred divje zveri veržena, in je skerbno popravljala obleko, katero so ji zverinski zobjé tergali. Spomnite se sv. Neže, ktera v sredi plamena ni bila videti za drugo skerbna, kakor za svoje telo, da je bilo zmirom vse čedno pokrito, dasiravno je bila v sredi plamena.

4. Ohranite zmirom čisto dušo, posnemajte sv. Marijo Magdaleno Paciško, ki je od otročjih let imela prav posebno veselje, pogosto prejemati sv. Zakramente.

5. Da se v volitvi svojega stanu ne zmotite in ne zgrešite pravega poklica, imejte v spominu bogoljubno Saro, ktera je bila z najboljšim mladenčem svojega časa zaročena, to je s Tobijevim sinom, in srednik te srečne možitve je bil sam vikši angelj Rafael. Odkod je bil tolik blagoslov ali žegen božji? Zročila se je bila popolnoma svojim staršem.

6. Najbolje cenite in čislajte nauke in svéte, ki vam jih dajo dobri služabniki Gospodovi, ali očitno v pridigah in naukih, ali posebej v spovednici. Sv. Genovefa se ima za svojo popolnamost zahvaliti lepi učljivosti in poslušnosti, s katero je sprejemala nauke in svéte sv. Germana.

7. Da vam sveta gorečnost v srcu ne ugasne, posnemajte sv. Veroniko Kastelansko, ki je imela od svojih otroških let veliko češčenje do terpljenja Jezusa Kristusa, in do sv. Marije Device.

Tri zlate resnice

vsim skupaj in vsakemu posebej.

1. Greh je edino hudo, ki se ga moraš vselej in povsod z največjo skrbnostjo varovati.

2. Gnada Božja je edino dobro, ki jo moraš vselej in povsod z največjo skrbnostjo varovati.

3. Zveličanje duše je edina reč, na katero moraš vselej in povsod z največjo skrbnostjo gledati.

Djanje in življenje sv. Uršule in tovaršic.

Sv. Uršula je bila rojena od kraljevih staršev leta 220 po Kristusovem rojstvu. Velika Britanija je bila njena domačija ob času sv. Očeta Ceferina, Rimskega papeža. Njenemu kraljevemu očetu je bilo ime Dionet, materi pa Darija. Ker sta dalj časa v zakonu brez otrok živela, sta jela goreče moliti, se postiti in vbogajme deliti, ter Boga prositi, naj bi jima vsaj enega sina dal, da bi

imela komu svoje kraljestvo in premoženje po smerti zapustiti. Bog usliši nju prošnje, vendar jima ne dá sina, ampak hčerko, ktere sta bila preserčno vesela in jo velita pri sv. krstu imenovati Uršulo. Lepo sta jo redila v Božjem strahu v lep izgled vsem kerščanskim staršem; učila sta jo od otročjih let, Boga se bati, ga ljubiti, in mu zvesto služiti. In njun trud ni bil zastonj, ker kmalo zapazita nad svojo ljubo hčerko očitne znamenja posebne pobožnosti, poštenosti, popolnamosti in svetosti. To njima je delalo veliko veselje. Ni se čuditi, da je bila sv. Uršula že v otročjih letih tolikanj pridna in pobožna, ker je bila dar molitve, posta in miloščine, tedaj iz Boga rojena, kakor piše sv. Janez apostelj v začetku svojega evangelija (1, 11—13.), rekoč: „V svojo lastino je prišel (namreč včlovečeni Sin Božji) in njegovi ga niso sprejeli; kolikor pa jih (ga je) sprejelo, jim je dal oblast Božjim otrokom biti, njim, kateri verujejo v njegovo Imé; kateri niso iz kervi, ne iz volje mesa, ne iz volje moža, ampak iz Boga rojeni“.

Mladi Urški je posebno deviška čistost dopadla, toraj se že v otročji starosti Bogu zaobljubi in si izvoli Jezusa za večnega Ženina svoje čiste duše. In tako je živela nekoliko časa v mirnem pokoji; toda „vsi, kateri hočejo v Jezusu pobožno živeti, morajo preganjanje trpeti“, piše

sv. Pavel apostelj. Tako se je godilo tudi sv. Uršuli. Priložnost k njenemu velikemu terpljenju je dala njena posebna dušna in telesna lepota, zavaljo ktere je sv. Uršula, kadar je bila do dekliških let vzrastla, na vse kraje slovela, dokler ta slovez po previdnosti Božji ne pride do neverskega kralja Agripina, ki je bil rimski oblastnik v Galiji, današnji francoski deželi, in je imel edinega sina okoli 23 let starega z imenom Konan. Kadar oče Konanov zvé, da ima Uršula tolikanj lepe lastnosti na duši in na telesu, ki je edina hči Dioneta, britanskega kralja, berž sklene, jo snubiti svojemu sinu; in praša ga, če je pri volji, kraljičino Uršulo, tolikanj slovečo, v zakon vzeti in ž njo tudi lepo kraljestvo dobiti, kar je bilo Konanu prav vseč in dopadljivo. Tedaj nabira Agripin poslance, ter v to najimenitniši može svoje dežele zbere in jih pošlje v daljno Britanijo s poveljem: „Prosíte kralja Dioneta, da naj bi dal dobrovoljno svojo edino hčerko Konanu, mojemu sinu, za ženo; ko bi se branil, ga vojska čaka, in bode mogel prisiljen se vdati.“ Poslanci, pridši k očetu sv. Uršule, naznanijo voljo svojega kralja, ter lepo nagovarjajo Dioneta, da naj se z lepo vdá, da od sebe in vse dežele silo, vojsko in vse hude nasledke odvrne.

To neprevideno poročilo pobožnega kralja Dioneta v britko žalost in hud strah pripravi, ker

je vedel, da se je njegova hči Bogu zaobljubila in si Jezusa za Ženina svoje deviške duše zvolila in za nobenega posvetnega še tako imenitnega ženina ne mara. Vendar pa, ker je mir ljubil in vojsko čertil, svoji ljubi hčeri, se vé da, strahoma, razodene in naznani, kaj se od njega tirja. Kadar sv. Uršula besede očetove zasliši, se močno prestraši in žaluje, ker vidi veliko nevarnost, v katero bi utegnilo priti njeno Jezusu obljubljeni devišstvo. Tedaj prosi ljubega očeta, da naj ji nekatere dni odloga dá, da bode vse dobro premislila in se z Bogom posvetovala, kaj je v ti zadregi storiti; med tem pa naj Agripinove poslance lepo ima, jim dobro streže in jih pogostuje, da se nič ne prenagli, in se vsa nesreča po moči odvráčuje. Tako pametno in previdno je ravnala sv. Uršula. Potem, kadar je vse to svojemu očetu naročila, se je v samoto v svojo molitevno izbico podala; ondi preserčno moli, se posti ter joka, zdihuje in prosi Jezusa, Ženina svoje duše, dobrega svéta in hitre pomoči. In bila je uslišana. Od serčne dolge molitve, čuvanja, posta in žalosti trudna zaspí, in Bog ji pošlje svojega angelja, ki jo uči, tolaži in ji vелеva, rekoč: „Vdaj se prošnjam Agripinovih poslancev, sprejmi iz njegovih rok kraljeve darove, tebi poslane, in obljubi Konanu, ki se bo po kerstu Eteri imenoval, in enkrat krono mučencev dosegel, da hočeš ga vzeti v zakon.

Postavi mu naslednje pogoje: 1. Poroka se bo še le čez tri leta obhajala. 2. Konan, zdaj še nevernik, se mora med tem pridno kerščanskega nauka učiti in k sv. kerstu pripravljati. 3. Iz obeh kraljestev naj se enajst tisoč devic nabere, da bodo družice te slovesne poroke, in potem vojšakom Agripinovim v zakon dane. Zraven tega je angelj Božji sv. Uršuli še več družih reči povedal, kako se bode nji in njenim tovaršicam godilo, kaj bodo terpele, in poslednjič za devištvo in sveto vero kri prelile; za vse jih pa čaka v nebesih obilno plačilo in velika čast, ker bodo olepšane kot učence z vencem učencov, kot modre device z vencem devic, in kakor serčne mučence s krono mučencev. — Na to angelj božji zgine, in sv. Uršula se prebudi in s to nebeško prikaznijo vsa pokrepčana, polna veselja hiti zjutraj k svojemu očetu, in pové in razodene, kar je bilo potrebno. Tedaj se Dionet potolažen vsede, spiše pogoje zakona svoje ljube hčerke, s kraljevičem Konanom, ter jih podá Agripinovim poslancem, s kterimi urno odrinejo in se domú vernejo. Oče Agripin ni bil od začetka s temi pogoji zadovoljen in praša svojega sina, kako mu to dopade, kar je kralj Dionet pisal in izročil. Konanu pa je vse prav ljubo in všeč; tedaj se je tudi oče zadovolil in poslane pogoje poterdil.

Konan se je pridno učil kerščanskega nauka, da bi pred poroko zamogel kerščen biti; in device so se jele skerbno nabirati, ne samo po Galiji in Britaniji, ampak tudi z družih bližnjih kraljestev so se jemale v to društvo, dokler ni bilo dopolnjeno število enajsterih tisoč. Ker je pa med Galijo in Britanijo široko morje, so oboji starši dali enajst lepih velikih ladij napraviti, da bi nabranim devicam služile; in sicer za vsaki tisoč devic je bila ena ladija namenjena. Množice po tisoč nabranih devic so bile postavljene pred sv. Uršulo, njih vojvodinjo in kraljico, ktere je ljubeznjivo sprejemala in Boga visoko hvalila, da gré nabiranje tega svetega društva tako po sreči in urno od rok. Nabranim in k nji pripeljanim je dajala prelepe nauke, kerščanske čednosti priporočala, posebno ponižnost, sramožljivost in deviško čistost jim zaterdovala. Zmed vsacih tisoč devic je pa najimeditnišo, najrazumnišo in pobožnišo odbrala, ter jo je čez nje postavila. Te so bile potem velike vodnice in so se imenovale: 1. sv. Jota; 2. sv. Benigna; 3. sv. Klementa; 4. sv. Sapiencija; 5. sv. Karpofora; 6. sv. Kolumba; 7. sv. Benedikta; 8. sv. Odilija; 9. sv. Celindra; 10. sv. Sibilija; 11. sv. Lucija.

Da bi lože in srečniše svoje veliko društvo vladala, si je še izvolila štiri velike pomočnice, zmed vsih najboljše in gorečniše, ktere se ime-

nujejo svetovalke sv. Uršule, so namreč: 1. sv. Pinoza, blaga hči mogočnega kneza; 2. sv. Kor-dula; 3. sv. Elevterija; 4. sv. Florentina. Le-té štiri svetovalke in enajstere velike vodnice so bile zveste pomočnice sv. Uršule v vladanji velicega društva.

V začetku je bilo v tem društvu še veliko neverskih deklet, pa s časoma so se vse spreober-nile, in sprejele Jezusovo sveto vero, in bile so poslednjič kerščene v Rimu, kamor so na Božjo pot šle, od sv. Cirijaka, papeževega namestnika. Tedaj je prav lepo, in po sreči šlo z Uršulinskim društvom, dokler satan, sovražnik vsega dobrega in zveličavnega in dušni morivec od začetka, ne vidi, da mu bode takó veliko duš ušlo, kar pa ne more po svoji gerdi nevošljivosti terpeti; za-torej zasadi z vso močjo svoje kremplje v sv. društvo, in si prizadeva ga razdreti in razkropiti. Že začenjajo nektere tovaršice močno pešati, sla-beti, se namenjati to družbo zapustiti, s svetom potegniti, po svoji slabi volji živeti itd. Vse to sv. Uršula hitro zapazi, spoznavši zvijače hudob-nega sovražnika, ki med pšenico ljuliku seje, vidi svoje društvo v veliki nevarnosti. Tedaj pokliče svoje svetovalke, velike vodnice in vse bolj go-reče in zveste tovaršice, ter jih opominja, veliko skerb imeti zarad hude nevarnosti, ktera jim žuga od satana, ki hoče in želi njihovo sv. društvo razdreti. Sv. Uršula vse moči napne, ter uči,

opominja, prosi in svari; posebno se s postom in molitvijo obrača k usmiljenemu Jezusu, svojemu dušnemu ženinu, ter ga z britkim srcem in solznimi očmi prosi, da bi je ne zapustil v zadregi, in da bi moč hudega sovražnika poterl, da bi nič več ne mogel motiti in zapeljevati njenih tovaršic. In glej! Bog, tolažnik žalostnih in pomočnik potrebnih, je potolažil sv. Uršulo v njeni žalosti in ji skazal obilno pomoč v njeni sili, ter ji pošlje svojega angelja, ki se ji drugič v spanji prikaže in jo tolaži, rekoč: „Ne boj se, zvesta služabnica Božja, tvoje prošnje so uslišane; moč in oblast satanova v škodovanje tvojega društva je prikrajšana, in vedi, da se čas bliža, v katerem se bodo vse tvoje tovaršice k tebi zbrale, ter bote vse stopile v enajstere vam pripravljene ladije in se čez morje peljale, in potem ne bo nobene nevarnosti več, se kdaj razkropiti, zveste si bote vselej in vedno skupaj ostale tukaj v časnosti in tam v večnosti.“ Angelj Božji zgine in sv. Uršula se prebudi, in kmalo skuša resnico angeljevih besedi, ker device, kakor bi jih Božji Duh gnal, od vsih strani vkupej vrejo, in kadar se vsih enajst tisoč v Londonskem mestu zbere, stopijo v enajstere pripravljene ladije se peljat v Galijo h Konanu, namenjenemu ženinu. Toda, ko po širokem morji veslajo, pošlje Bog nasproten močen veter, kateri ladije od galiških ali sedanjih fran-

eoskih bregov male Britanije močno odganja in jih na germanske ali sedanje nemške strani zaganja, dokler jih ne zažene v Lon Tiele pri iztoku reke Rajne, kjer je bil k njihovi sreči velik somenj, da so zamogle potrebnega živeža si nakupiti za daljno popotovanje.

Tako s potrebnim previdene napnejo ladijska jadra in veslajo vprek reke, in Bog pošlje dobrega vetra in tako dosežejo v štirih dneh veliko mesto Kolonijo. Tukaj jih ljubeznjivo sprejme Akvilin, četerti škof imenovanega mesta, in meščani jih z veseljem pod streho vzamejo in lepo jim postrežejo. Sv. Uršula je bila v neko dobrotno hišo zvezdnih ulic prav s častjo sprejeta, ktera hiša se je potem imenovala izbica sv. Uršule pri zvezdi. In ko so se vse device in tovaršice k pokoju podale, mirno počivale in sladko spale, sv. Uršula čuje dolgo v noč, moli in Boga prosi, da bi jo razsvetlil in ji na znanje dal, kam se ji je obrniti z njenim velikim društvom, kaj ji je začeti in storiti. — Po dolgi molitvi zaspi in ima zopet k tretjemu nebeško prikazen in sliši prijazen glas: „Ljuba hči! vedi, da moraš z vsim svojim društvom doli v daljni Rim, in ko bote ondi božjo pot opravile, se bote zopet sèm nazaj v to mesto povernile; ker tukaj vas čaka krona mučencev, tukaj je odločeni kraj, kjer bodo vaše trupla počivale, častitega vstajenja čakale, tukaj se bodo vaši

telesni ostanki posebno častili; vaš častiti spomin se bode pa obhajal po vsem kerščanskem svetu.“ Nato se sv. Uršula sprebudi, s to nebeško prikaznijo vsa potolažena in poterjena v jutru svojim tovaršicam razodene, kaj je videla v ti noči in slišala, rekoč: „Glejte, moje drage prijateljice, volja Božja je, da gremo vse doli v daljni Rim k grobom sv. aposteljnov na Božjo pot.“ S tem so bile vse tovaršice prav zadovoljne, rekoč: „Kamorkoli ti, naša kraljica in vojvodinja, greš, gremo tudi me rade s teboj.“

Na to preskerbí sv. Uršula svoje ladije z vsim potrebnim in vse vanje stopijo ter veslajo po reki, dokler ne pridejo v mesto Bazel, kjer so bile pri mestnem škofu Pantulu z veseljem sprejete. Ondi ostanejo dva dni in se pripravljajo za potovanje čez visoke hribe in globoke doline, dospeti na Italijansko in priti v zaželjeni Rim. Pantul škof sam spremlja Uršulinske device, ktere so hodile v tako lepem redu in tako pobožno, večidel v molitvi, kakor bi procesijo vodile. Lepi izgled, kako naj se na shode, ali žegnanja in božja pota hodi, da se ne gre, kakor pravijo, in se morda dan današnji večidel pri mladih nepremišljenih ljudeh godí, da se ne gre na Božjo pot — Bogu na pot.

Bog je tem mladim deklicam dal prečudno moč in terdnost, da niso na tem težavnem potu

čez hribe in doline opešale, in jih je čudovito preživil in ohranil, kakor nekdam izraelske otroke v puščavi. Na tem potovanji se pridruži veliko kristijanov obojega spola Uršulinskim devicam, in romajo v njihovi družbi v Rim, med katerimi se posebno imenuje sv. Cezari, meldenski škof, rojen Britanec, kakor sv. Uršula in več njenih tovaršic.

Pridši v Rim so bile vse skupaj od papeževega namestnika. sv. Cirijaka in rimske duhovščine z ljubeznjivo prijaznostjo in veliko častjo sprejete, ker takratni sv. Oče, sv. Poncijan, je bil pregnan iz Rima zavoljo Jezusove vere. Posebno iz dveh vzrokov so bile tako prijazno sprejete: 1. sv. Cirijak je bil iz Britanije doma in je več devic Uršulinskega društva poznal in nekatere so mu bile sorodne ali sosednje in dobro znane. 2. Svetemu Cirijaku je bilo od Boga razodeto, da bo kdaj s temi devicami vred krono mučeništva dosegel.

Tedaj sv. Cirijak vse neverske deklice in tovaršice sv. Uršule, ki še niso bile kerščene, v Rimu slovesno kersti, jih od svetišča do svetišča vodi in jim posebno groba ss. aposteljnov Petra in Pavla skazuje, na katerih so device pobožno molile, dušo in telo Bogu darovale, potrebnih gnad in moči prosile, da bi zamogle kelih terpljenja serčno piti, vse težave in skušnjave za

Jezusa premagati in v vsih mukah ali martrah za sv. vero in devištvo stanovitne ostati.

Po opravljenem Božjem potu v Rimu oznani sv. Uršula svojim ljubim tovaršicam voljo Božjo, kakor ji je bilo razodeto, da je čas, Rim zapustiti in se podati na pot proti Koloniji. Tedaj sv. Cirijak izroči svojo službo, papeževu namestovanje, rimski duhovščini in se pridruži sv. Uršuli in njenim tovaršicam, ž njimi popotuje in krono sv. marternikov doseže. Ta izgled vname še obilno kristijanov, ki so bili iz Sirije, Tracije in drugih dežel takrat v Rimu na Božjem potu; tako se je od dne do dne naraščalo. Med njimi, ki so se pridružili Uršulinskim devicam, so imenovani imenitni možje, kakor sv. Cirijak, viši škof in papežev namestnik, sv. Cezari, meldenski škof, sv. Jakop, antijohijski patrijarh in sv. Vincencij, Ignacij, Poncij, Fiolan, Simplicij in Mavricij, vsi škofje in marterniki. To spričuje, da že takrat niso bile same ženske v Uršulinskem društvu, ampak tudi možki. Toliko očitniši je tedaj, da tudi dandanašnji bratovščina sv. Uršule ni samo za ženske, ampak tudi za možke, in sv. Oče Pij IX. rimski papež so jo podarili in poterdili za oboji spol.

Ko je vse zbrano in za pot pripravljeno, se sv. Uršula vzdigne z vsim društvom, ter popotuje zopet čez sterne gore in globoke doline iz Italijanskega na Nemško in pride srečno v mesto Bazel.

To veliko društvo gledajo neverni in stermijo nad Božjim delom, ter z nevošljivostjo gledajo, kako kerščanstvo raste in neverstvo pojemlje. To jih sicer močno bode, vendar se ne prederznejo, ne v Rimu, ne na potu Uršulinskemu društvu nepokoj delati, ker tako je bila volja Božja. K temu se je Bog poslužil, kakor piše zgodovinar Tribeli, Mameje, matere takratnega cesarja Aleksandra Severa, ki je bila kristijana in je svojega sina opominjala, da naj nedolžnih kristijanov po hudobni šegi svojih prednikov krivično nikar ne preganja. Sin je mater poslušal, in na njene prošnje je celo v svoji hiši terpel svete podobe, kakor Mojzesovo in Kristusovo i. dr.

Tedaj ker neverni v Rimu in na potu niso smeli Uršulinskemu društvu škodovati, je rimski župan, terd sovražnik kristijanov, skerbno popraševal, kam se je ta kerščanska množica namenila ter je kmalo zvedel, da hočejo potovati na Nemško v veliko mesto Kolin. — Ravno takrat je bil na Nemškem Julij Maksimin, vojvoda Hunov in Gotov, okoli reke Rajne blizo mesta Kolina, ki je kristijane čertil in preganjal, kar je rimskemu županu prav po volji bilo. Tedaj do njega pismo pošlje in sporoči, da naj Uršulinsko društvo, kadar na Nemško pride, preganja, razkropi in pomori.

Sv. Uršula potuje s svojim društvom srečno in urno, dokler iz laške dežele ne stopi na Nemško,

in ji tri device tovaršice na potu ne zbolijo, namreč: Kunigunda, Mehtunda in Vilibranda, ki morajo pri mestecu Rajnfeldu ostati, ker ne morejo z drugimi vred dalje potovati, v Rapersvajlu pa so vse tri onemogle, mirno v Gospodu zaspale, in so bile v Ajkselu pokopane. Neka druga Uršulinska devica je blizo mesta Bazela na polji umerla, namreč sv. Kristina; in bila je na lepem griči pokopana. Na njihovih grobih so se godili čudeži v spričevanje njih svetosti. — Deseti dan mesca vinotoka (oktobra) pride sv. Uršula s svojim društvom v Bazel, kjer je čula od grozovitost, ktere so takrat počeli Huni in Goti pod svojim vojvodom Julijem Maksiminom okoli reke Rajne, in je urno spoznala, da je Maksimin tisti, pod katerim bo z vsem svojim društvom krono mučenstva ali maternikov dosegla. Tu, kjer zopet do reke Rajne pridejo, stopijo vnovič v svoje ondi puščene ladije in veslajo do mesta Strasburga. V tem mestu ostane spet zavolj hude merzlice ena Uršulinskih devic, po imenu Avrelija; sv. Uršula ji dá tri tovaršice za dušno in telesno postrežbo. — Lep izgled in opomin je to za bratovščino sv. Uršule, da naj v boleznih drug drugemu postrežejo, ter si nasprotno dušne in telesne dobre dela skazujejo. — Sv. Avrelija je v mestu Strasburgu petnajsti dan vinotoka (oktobra) umerla in meščani so si jo izvolili po spričevanji rimske pratike za

mestno zavetnico (patrono). Med tem pride po sosebnih Božji previdnosti kraljevič Konan, ženin sv. Uršule, v mesto Majnc, in en dan popred kakor Uršulinsko društvo, katero je bilo od škofa Rutera in vse duhovščine z veseljem in častjo sprejeto in pod streho vzeto. Tedaj mlademu kralju Konanu sv. Cirijak in sv. Uršula pripovedujeta nebeške prikazni, Božja razodetja in vse prečudne prikazni, ktere so se s tem društvom godile, s čemur je bil Konan tako ginjen, da je želel berž kerščen biti, in z Uršulinskim društvom krono marternikov doseči. Tedaj sv. Cirijak slovesno kersti namenjenega ženina sv. Uršule, kraljeviča Konana, v pričo več škofov, mestne duhovščine in drugih imenitnih gospodov, im mu dá ime Eteri, kakor je bil angelj sv. Uršuli povedal.

Sv. Uršula se je zavoljo tega preserčno veselila, ter Boga neizrečeno častila in hvalila. Ta slovesni kerst se je obhajal osemnajsti dan mesca vinotoka; in čez tri dni, 21. oktobra, je bilo od Boga namenjeno vsemu Uršulinskemu društvu za sv. vero kri preliti, v mukah umreti in krono marternikov prejeti. Tedaj so se začeli vsi na to skerbno pripravljati. Prejeli so vsi zakramente sv. pokore in sv. Rešnjega Telesa, in so vse premoženje med uboge in potrebne razdelili, potem se urno na ladije vernili, veslali proti mestu Kolinu, ki so ga v dveh dneh dosegli, in je bilo

terdo obloženo od sovražnih Hunov in Gotov. Vse Uršulinsko društvo je bilo toraj od sovražnikov zajeto ter je spoznalo, da mora zatajiti ali sv. vero Jezusovo ali pa dati življenje.

Sv. Cirijak možke izmed tega društva goreče in serčno uči, prosi in opominja, da naj se ne prestrašijo terpljenja in mučenja, ktero jih čaka in jih bo zdaj zdaj zadelo, ker boljše je umreti in v nebesa iti, kakor pa Jezusa zatajiti in se pogubiti. Sv. Uršula pa je ravno tako učila, prosila in opominjala ženske svojega društva.

Sovražniki obsujejo Uršulinsko društvo, zgrabijo najpopred sv. Cirijaka, ki je Jezusa serčno oznanoval, in svoje tovarše k stanovitnosti opominjal. Ž njim so prijeli in zaperli tudi druge škofe in kristijane, ki so se bili v Rimu in spotoma sv. Uršuli pridružili. Sovražniki kerščanstva pa skušajo sv. Cirijaka in vse druge ž njim pregovoriti, da bi se Jezusu odpovedali in sv. vero zatajili. Ker se v to niso hotli vdati, so jih trinogi pomorili.

Drugi zgrabijo sv. Uršulo s sv. Eterjem, njenim ženinom, ter ju peljejo in postavijo pred svojega vojvodo Maksimina. Ta jo poprašuje za mnogotere reči: Od kod pride, kam gre, kaj hoče s tolikim društvom? Rečeno je bilo, da je bil Bog sv. Uršulo tudi z veliko telesno lepoto obdaroval, kar je neverskega vojvodo s pregrešno

ljubeznijo do nje napolnilo in si jo je želel za ženo dobiti, ako bi se Jezusu in sv. veri odpovedala. Ker je pa tudi zvedel, da je Eterju, pred sv. kerstom Konan imeňovanemu, prihoden zakon obljubila, je sklenil hudobnež najprej njega s poti spraviti, toraj ga naravnost z mečem prebode in usmerti. Sv. Uršuli se milo stori zavoljo neusmiljene grozovitosti; vendar ne žaluje, temuč se veseli in Boga hvali, ker vidi Eterja s kerstno nedolžnostjo umreti, ter še pred njo krono marternikov v nebesih doseči, kakor ji je bilo po angelju razodeto. Nato se grozovitnež loti sv. Uršule, v ktere lepoto se je bil močno zagledal, s pervega se ji sladká in prilizuje, ji vse obeta in ponuja, karkoli svet veselega in prijetnega more dati; toda sv. Uršula se ne dá zmotiti; noče Jezusa, svojega dušnega ženina niti zapustiti in grešiti, niti sv. vere zatajiti. Zdaj trinog misli: Kar z lepo nisem dosegel, bom s hudo prisilil; toraj se začne rotiti, hudovati, jeziti, ter muke in grozovito smert žugati. Sv. Uršula ostane vedno terdna v veri, stanovitna v devištvu, zvesta Jezusu, nebeškemu ženinu. Trinog še eno poskusi, ter misli sv. Uršulo prav preplašiti in v strah pripraviti, da bi se morda zbala in vdala. — Zapové námreč njene svete tovaršice, ktere, kakor ona, niso hotle sv. vere zatajiti, ne Jezusu se odpovedati, neusmiljeno martrati in grozovito moriti.

Začela se je kervava vojska, strašno klanje in morija, preden so enajst tavžent nedolžnih devic usmertili, njihovo čisto, nedolžno kri prelili. Milo je bilo v tem strašnem boji videti in slišati, kako serčno je sv. Uršula svoje ljube tovaršice v nemala in spodbudovala, da naj v sv. veri stanovitne ostanejo, marter se ne bojé, in Jezusu, nebeškemu Ženinu, zvestobo ohranijo. Device, od gnade Božje podprte, od naukov in lepih opominov svoje kraljice in vojvodinje, sv. Uršule, v nemane, se niso ne muk, ne smerti bale, in prav rade so svoje mlado življenje darovale za Jezusa, sv. vero in prelepo nedolžnost. Ene so morivcem prav srčno nasproti stale, so roke kakor k molitvi sklepale, druge klečale in svoje oči proti nebu obračale, vse pa komaj smertne rane čakale, da bi se kmalo preselile z zemlje, te doline solz in skušnjav, gori v nebesa, v kraj večnega miru in veselja.

In tako so bile, razun ene, vse tisti dan pomorjene. Sv. Uršula je bila vsega tega, namreč da so tovaršice raji smrtne muke terpele, in kri prelile, kakor da bi Jezusa zatajile, prav vesela; Boga je močno hvalila, in dušice svojih svetih tovaršic Jezusu, večnemu Ženinu, priporočevala. S tem je sama še bolj serčna prihajala ter bila pripravljena, vse martre terpeti in za Jezusa umreti, toraj zaničuje ljubezen in prilizovanje, obljuje in darove vojvodove, kakor tudi njegovo

protenje in žuganje. Trinog spozná, da pri sv. Uršuli nič ne opravi, se močno raztogoti in njegovo nagnjenje se h krati v maščevalni serd, in njegova ljubezen v sovraštvo spremeni, in jeze pijan zapove enemu svojih vojakov lok napeti in sv. Uršuli prestreliti serce, ki ga ni hotlo ljubiti. Vojak urno sluša, napne in strelí; toda namesto serca zadene le desno ramo. Sv. Uršula po ti boleči rani poklekne, oči proti nebu vzdigne in vesela pričakuje smerti za Jezusa in sv. vero. Vojak drugič napne morivno orožje, ustrelí in prestrelí srce svete spoznovalke in serčne mučnice, sv. Uršule device. Njeno nedolžno, čisto, sveto truplo se sklone na zemljo, nje deviška dušica se pa vzdiguje proti nebu, kateri angelji božji z veseljem naproti hitijo ter jo sprejmejo in spremijo v prelepe nebesa na večno ženitovanje, ktero po besedah sv. Janeza v skrivnem Razodenji obhaja Jezus s čistimi dušami, svojimi nevestami.

Tedaj so bile vse Uršulinske device v nebesih pri Jezusu, svojem dušnem ženinu; vendar se je ena pogrešala po imenu Kordula. Le-tá, ko vidi hude smertne martre svojih tovaršic, se zbojí, se stisne v neki kotiček ladije, in se tako skrije trinogom in pri življenji ostane. Se vé, da je sv. Uršula s svojimi zveličanimi tovaršicami pogrešala svoje ljube svetovalke Kordule, ktere še ni

bilo med njimi v nebesih, in da bi se jim ne zgubila, prosijo za njo usmiljenega Jezusa, in hitro so bile uslišane. Skrita Kordula je imela po noči lepo prikazen; videla je visoko čast in neizrečeno veselje svojih tovaršic v nebesih. Ko se tedaj prebudi, se močno srámuje svoje malo-serčnosti in boječnosti, ves čas do jutra prežaluje in prejoka zavolj svojega strahú pred martrami. Berž ko se dan storí, stopi serčno iz zavetja, in se pokaže trinogom, ki so poprejšnji dan morili njene tovaršice zavoljo sv. Jezusove vere. Ko jo zagledajo, urno skušajo jo ob sv. vero pripraviti in jo v greh zapeljati; toda ona se jim nikakor ne vdá. Razserdijo se ter jo posekajo in umorijo. Tako je bila tudi sv. Kordula za devištvo in sv. vero mučena in en dan pozneje Uršulinskim devicam v nebesih pridružena. Toraj se spomin sv. Kordule, device in mučenice, en dan pozneje, 22. oktobra obhaja, kar rimska pratika spričuje. Tako se vsih enajst tisoč devic Uršulinskih (nobra se ni zgubila) v nebesih skupaj veseli. Njih sv. trupla so ležale po zemlji in so bile v nevarnosti, da bi jih prederzni divjaki utegnili zasramovati ali pa zveri raztergati. Ali Bog tega ni pripustil ter je vso nečast od mertvih trupel sv. devic odvern timeril in za njih častit pogreb skerbel. Grozovit strah namreč pošlje nad Hune in Gote, ki so Kolinsko mesto oblegali. Zdelo se jim je,

kakor da bi brezštevilne trume vojakov meščanom na pomoč hitele; vsi trepečejo, strahoma pobegnejo in mesto zapusté. Meščani, veseli, da so hudih sovražnikov rešeni, z veliko častjo ostanke sv. devic in marternic pokopljejo. Sv. Jakop, antijohijski patrijarh, ki se je bil tudi v Rimu z drugimi škofi pridružil Uršulinskim devicam, po previdnosti Božji ni bil umorjen. On je blagoslovil njihove grobe in pri pogrebih navadne molitve opravljal, ter je tudi preskerbel, da so se v kamne vsekale imena svetovalk sv. Uršule, in enajsterih vélicih vodnic Uršulinskega društva in se v grobe k njihovim truplom položila. Tako so se ohranila zgoraj omenjena imena. V ta namen tedaj je previdnost božja tega sv. škofa in patrijarha nekoliko dalje časa živega ohranila; vendar pa ni zgubil krone sv. marternikov; bil je pozneje od grozovitih nevernikov umorjen zavoljo vere Jezusove.

Iz češčenja do svetih Uršulinskih devic in iz hvaležnosti, da so bili po njih rešeni hudih stisk in oblege grozovitih sovražnikov, so mestjani nad njihovimi grobi lepo veliko cerkev sozidali. Tako so koščice sv. Uršule in njenih tovaršic in marternic pod zemljo počivale, dokler niso bile sčasoma od mnogoterih sv. mož vzdignjene in k očitnemu češčenju izpostavljene. Spomina vredno je, kako je bilo truplo sv. Uršule najdeno in

vzdignjeno. — Leta 640 po Kristusovem rojstvu je sv. Kunibert, Kolonski škof, od svoje duhovščine obdan, v cerkvi sv. Uršule slovesno sv. mašobral, kar zagledajo vsi pričujoči nad glavo Kuniberta belega goloba ferfrati, in potem ga vidijo skozi cerkev leteti, na nekem kraji cerkve obse- deti in zginiti, kar je bilo vsim očitno znamenje, da mora to nekaj posebnega pomeniti. Po do- končani službi božji so dali sv. škof na tistem mestu kopati in našli so v veliko veselje vsih, truplo sv. Uršule, ter so ga slovesno vzdignili, v sreberno in zlato posodo djali in v altar k očit- nemu češčenju postavili.

Opomin.

Zares prečudne reči se berejo v življenji in djanji sv. Uršule; pa ni jih sama delala in zver- šila, ampak po nji in v nji se je hotel Bog kakor v drugih svetnikih čudovitega skazati; po nji Konana iz teme neverstva k luči sv. vere pripe- ljati, mnogim pobožnim kristijanom in častitim škofom k častitljivi kroni marternikov pomagati; zlasti je hotel enajst tisoč deklet zapeljivosti hu- dobnega svetá po njenem skerbnem vodstvu oteti, jim sveto devištvo ohraniti in jih zveličati. Kar pa je Bog nekdam storil, ker je po društvu sv.

Uršule njih toliko pogube otel, in jim v nebesa pomagal, tudi še zdaj more in hoče storiti, ker je vselej njegova volja naše posvečenje in zveličanje. — Glej, pred osem in dvajset leti je dobil pisavec teh bukvie prav staro podobo sv. Uršule in njenih tovaršic s tremi kronami, namreč: s krono za učenike, za device in za marternike; napis je bil latinsk; po ti podobi se zdaj družbine podobice s slovenskim napisom natiskajo. V Bevkah mu je bila to podobo dala neka priletna priprosta ženica, rekoč, da so nekdanji mnihi v Bistri sv. Uršulo in nje tovaršice priporočali kot dobre in zveste patrone ali pomočnice za zadnjo uro, in kdor jih v življenji prav častí, njim na čast moli, se njihovim prošnjam priporoča, mu pridejo v smrtni uri na pomoč.

Ker vsak pameten kristijan želi srečne zadnje ure, in pomoči na smrtni postelji; smo si mislili, da bi ljudje, ako bi se jim priporočevalo, radi častili sv. Uršulo in njene tovaršice, bi vsaki dan kaj malega njim v čast molili, ter se tem Božjim prijateljicam in svetnicam za srečno zadnjo uro priporočali. Začeli smo to nekoliko poskušati, in pričela se je bratovščina sv. Uršule za srečno zadnjo uro. V celjski fari na Štajerskem in po bližnjih farah so se jele od leta 1850 in naprej nabirati družbice enajsterih oseb enacega spola skupaj z zavezo, vsaj en o č en a š, e n o č e š č e n o m a r i j o

in čast bodi Bogu vsaki dan moliti k časti sv. Uršule in njenih tovaršic za srečno zadnjo uro. In da bi se sv. Uršula z njenimi tovaršicami vredno častile, je bilo udom novega Uršulinskega društva priporočeno, se po zgledu sv. Uršulinskih devic med seboj lepo učiti, greha se varovati, k dobremu opominjati in se za srečno smert pripravljati, ter si tako v nebesa pomagati. Ko je Uršulinsko društvo rastlo in že veliko udov imelo, je bilo upanje, da se mu bode zamogla s cerkvenim poterjenjem očitnost pridobiti; tedaj je bila do sv. Očeta rimskega papeža Pija IX. ponižna prošnja za potrjenje Uršulinskega društva in za podeljenje popolnih odpustkov v daljni Rim poslana leta 1857. In glej radosti za novo društvo, ali bratovščino sv. Uršule! Sv. Oče so dober namen tega društva spoznali in v Gospodu pohvalili; društvo poterdili, s popolnimi odpustki obdarili in mu tako svoj blagoslov dali, da naj bi se ložej in hitreje razširilo po kerščanskem svetu k časti Božji in dušnemu zveličanju pravovernikov. Tako spričuje dvoje pisem sv. Očeta Pija IX., v Celje društvu poslano 12. sušca (marca) in 31. vel. serpana (avgusta) leta 1858. Ker pa mora vsaka enaka naprava imeti tudi privoljenje škofovo, toraj so milostni knez in škof Lavantinski to bratovščino poterdili in priporočili, ter z razpisom do dekanijstev (11. vinotoka 1858 št. 1870) tudi čast.

duhovstvu naznanili, da so po papeževem razpisu (31. vel. serp. 1858) odpustki te bratovščine raztegnjeni na vse farne cerkve, kjer je ta bratovščina napravljena, ali pa se bode še napravila. In zdaj, hvala Bogu! bratovščina sv. Uršule za srečno zadnjo uro lepo napreduje. Že več tavžent osob obojega spola se ji je pridružilo.

Toraj na noge, bratje in sestre Uršulinske bratovščine! nabirajmo ji več in več udov; častimo s to bratovščino patrono sv. Uršulo in njene sv. tovaršice, device in mučenice, posebno z zvestim posnemanjem njih lepih izgledov, da pridno kolikor nam je mogoče in priložno drug druzega kerščanstva učimo, k dobremu opominjamo, greha varujemo, ljubeznjivo svarimo, si v dušnih in telesnih potrebah na pomoč hitimo ter tako sebe in bližnjega za dobro smert pripravljamo. Potem si smemo svesti biti velike pomoči naših svetih varhinj ali pomočnic v življenji in v smerti. Gotovo prišle bodo z Jezusom, Marijo in s sv. Jožefom v največi sili zadnje vojske nam pomagat, da zamoremo srečno umreti! In blagor nam, ako v gnadi Božji umerjemo, ker potem je naša sreča vterjena in gotova za vselej. Amen.

DRUGI DEL.

Jutranje molitve.

Čast bodi Bogu Očetu, Sinu i. t. d.

Presveta Trojica! jaz nevredna stvar Te ponižno molim in častim, veselim se zavolj Tvoje velikosti, častitljivosti in ljubezni. Ti trojno-edini Bog! si tukaj in na vsih krajih v resnici pričujoč, Tebi je vse znano. Od Tebe vse imam, in brez Tebe ne morem nič dobrega storiti.

O Ti moj predobrotljivi Bog in Oče v nebesih! verujem v Té, ker Ti si večna resnica in neskončna modrost. Upam v Té, ker Ti si vsegamogočen, neskončno zvest in usmiljen. Ljubim Te, ker Ti si najsvetejši in najljubeznjivši Gospod in najboljši Oče vsih ljudi.

Zahvalim Te, o Bog! za vse dobrote, ktere si mi skazal nocojšno noč. Zahvalim Te posebno še, da si me po svoji podobi

in za večno zveličanje vstvaril, da si me po svojem preljubem Sinu odrešil, da si me po svetem Duhu razsvetlil in v pravo kerščansko katoliško Cerkev poklical. V dolžno zahvalo za to in za vse dobrote Ti darujem vsa svoja djanja. Obljubim Ti, o Bog! da hočem danes vse storiti, opustiti in terpeti, kar Ti hočeš. Vse hočem iz ljubezni do Tebe opravljati o pravem času in na pravem mestu. Daj mi k temu Svojo močno gnado.

O Jezus, Ti moj Učenik in Zveličar! obvari me današnji dan slehernega greha. Tebe hočem v resnici nasledovati. O najslajši Serce mojega Jezusa, stori da te jaz čedalje bolj in bolj ljubim. — Sv. Duh, razsvetli moj um in nagibaj mojo voljo k vsemu dobremu. — O Marija, ti preblažena Devica! bodi, oh bodi mi danes dobra mati in varuhinja ter varovaj me vsega greha. Sveti I., sveta I. itd. (imenuj svoje patrone in svetnike, do katerih imaš posebno zaupanje), sv. Uršula in njene svete tovaršice, in vsi svetniki in svetnice Božje, prosite za-me, da vas zdaj nasledujem, se greha skerbno varujem, in enkrat k Bogu v nebesa pridem, ter ga z vami vekomaj častim, hvalim in molim.

Naj bo priporočena moja molitev mojemu zvestemu angelju varhu, ti, ki si me varoval nocojšno noč, vari me še danes ta dan vsega hudega, kar bi mi imelo škodovati na duši, ali na telesu. Amen.

Angelj Božji, moj varh, — po Božji dobroti sem varovanec tvoj; — razsvetluj in vari me, — vodi in vladaj me! Amen. *)

Moj Izveličar Jezus, molim še za svoje ljube starše, dobrotnike, žlahto, spovednika in duhovne pastirje, in za bratovščino sv. Uršule. O Bog, poverni jim vse dobro, vari in blagoslavljalj jih na zemlji, in dodeli jim večno življenje v nebesih.

Gospod, usmili se vernih duš v vicah, daj jim večni mir in pokoj, in večna luč naj jim sveti. Naj v miru počivajo! Amen.

Oče naš. Češčena Marija.

K Tebi, Bog, se prebudim,
 Varuj me, da ne grešim,
 Daj, da prav zvestó živim,
 V Tvojih rokah spet zaspim.
 Angelj Božji, angelj moj,
 Vselej mi na strani stoj!

*) Za to molitvico se dobi vsakikrat 100 dni odpustkov, in ako se vsaki dan celega meseca moli, se zamo-rejo dobiti enkrat v mesecu popolni odpustki po vredni spovedi in sv. Obhajilu in po opravljeni molitvi v namen sv. Očeta.

Bodi pozdravljena, o Marija, hči Boga Očeta!

Bodi pozdravljena, o Marija, Mati Sinú Božjega!

Bodi pozdravljena, o Marija, nevesta sv. Duha!

Bodi pozdravljena, o Marija, ti tempelj presvete Trojice!

O Marija, pridi s svojim preljubeznjivim Jezuškom in blagoslovi me!

Pozdravim Te, Božje Detice!

Z ljubeznijo vnêmi mi serčice.

Ti véliki Bog, Ti malo Dete,

Obvari me greha in zmote nesvete;

Milost tvoja naj me objemlje,

Stalnost v dobrem naj me spremlje;

Vselej v življenji naj bom Tvoj,

Smertno uro Ti bodi moj.

Amen.

Darovalna molitev.

Dobro, vsako jutro moliti.

Češčena si, Marija, ti si polna milosti. Gospod je s teboj. Žegnana si med ženami in žegnan je sad tvojega telesa, Jezus. S temi besedami te z vélikim angeljem v začetku dneva ponižno pozdravljam, o presveta Mati! in ti darujem vse svoje misli,

besede želje in dobre dela; tudi vsa svoja opravila in djanja kerščanske ljubezni, in vsa zatajevanja, ktera bom danes opravljal. Sprosi mi gnado, da pri vseh rečeh imam svét namen in goreče želje si Božjo dopadljivost pridobiti; ker le samo to me zamore srečnega storiti. Darujem vse svoje moči in djanja tvojemu presvetemu in neomadežanemu Sercu, da bodo z njegovim zasluženjem obogatene prišle pred tron tvojega Božjega Sina, — in te preponižno prosim, naj smém s tvojim Sercem zedinjen presveto Trojico moliti, in da od Jezusovega Božjega Serca sebi in vsem grešnikom duha pravega spreobrnjenja prosim in sprosím. Amen.

Večerne molitve.

V imenu Boga † Očeta, in † Sina, in sv. † Duha. Amen.

S svetim strahom Te molim, o moj Bog! ker vem, da se najdem pred Tvojim neskončnim veličastvom. Tvoje oko me vidi, Tvoja roka me je današnji dan varovala, Tvoje serce me je ljubilo. V Tebe verujem, ker si neskončno resničen; v Tebe upam,

ker si neskončno dobrotljiv, Tebe ljubim iz vsega serca, ker si neskončno ljubeznjiv. O Bog, daj, da Te bom res ljubil. Ljubim svojega bližnjega, kakor samega sebe, dodeli mi, o Bog, da ga bom res kakor sebe ljubil.

Bodi češčén in hvaljen, o usmiljeni Bog! da si me ta dan obvaroval velikih nesreč na duši in na telesu. Bodi češčén in hvaljen, da si me zdravega in živega ohranil, ko jih je ravno ta dan na tisoče zbolelo in pomerlo. Prosim te pohlevno, obvaruj me tudi nocojšnjo noč vsega hudega, zlasti pa greha in zalezovanja hudobnih duhov.

Pomisli, kaj si od davi pregrešil.

Zoper Boga: Zamuda ali vnemarnost v svetih opravilih, nespoštljivost v cerkvi, zadolžena razmišljenja pri molitvi, nasprotvanje do Božje gnade in svetih navdajanj, kletev, prederzno imenovanje svetih imen, pomanjkanje zaupanja in vdanosti v voljo Božjo.

Zoper bližnjega: Prederzne sodbe, natorcevanja, sovraštva, nevošljivost, vjedanje in želje se maščevati, prepir, jeza, zaničevanja, razžaljenja, raznašanja, obrekovanja, zasmehovanja, krivične obdolženja in zatožbe, škodovanja na premoženji

in na časti in poštenji, slabi izgledi, pohujšanje, preslabo spoštovanje, preslaba pokorščina, kerščanska ljubezen, nezvestoba . . .

Do samega sebe: Nečimurnost, napčni strah pred svetom, laži, slabe misli, želje, besede in djanja zoper čistost, nezmernost, serd, nepoterpežljivost, življenje brez prida in koristi, nečimurno in posvetno življenje, lenoba v spolnovanju dolžnost svojega stanu Po spoznanji pregreškov čez dan si prizadevaj jih vedno obžalovati ter reci:

Žal mi je v resnici in iz globočine serca, da sem spet danes velikokrat in hudo razžalil Tvojo neskončno lepoto, Tvojo neizmerno ljubeznjivost, Tvojo neprecenjeno dobroto, o presveti Bog, moj dobrotljivi Stvarnik, moj usmiljeni nebeški Oče!

O sveti Duh, studenec večne luči! razženi vse temote iz mojega uma, da bom spoznal gnjusobo in hudobijo greha, in da se ga bom v prihodnje z vsemi dušnimi in telesnimi močmi varoval.

Čuj mi tudi ti, o preljubeznjiva Božja Mati! nad dušo in telesom, da dušni in telesni sovražniki in pošasti temè s svojim zalezovanjem nič ne opravijo zoper mene. Zavoljo svojega preusmiljenega neomadežanega Serca bodi vselej moja Mati, o

Marija! in sprejmi moje serce k sebi, da se v posvetnost ne zamisli in se s kugo greha ne ognjusi.

Varuj me greha! tudi ti, moj angelj varh! o varuj me vsega greha!

Jezus, Marija in Jožef! v vaše roke izročim svojo dušo in svoje telo.

Vsak dan obuditi.

Vera. O moj Bog! terdno verujem vse, kar si nam razodel, kar je Jezus Kristus učil in vse, kar sveta katoliška Cerkev zapovednje verovati; ker si Ti, o Bog! to razodel, ki si večna resnica in modrost, ktera ne more ne goljufati, ne goljufana biti.

„Verujem, o Gospod! pridi v pomoč moji slabi veri.“

Upanje. O moj Bog! zaupam od Tvoje milosti zadobiti odpuščenje vseh svojih grehov ter večno življenje doseči, ker si to obljubil, ki si vsegamogočen, neskončno zvest v svojih obljubah, dobrotljiv in usmiljen.

„Obvari me, o Gospod! ker v te zaupam.“

Ljubezen. Ljubim Te, o moj Bog! zavolj Tebe, ker si najvikša, neskončna Ljubezen in Dobrota, ki je vse ljubezni

vredna. O naj bi Te mogel ljubiti s tisto presv. ljubeznijo, s katero Te ljubijo vsi Tvoji svetniki.

„Ti veš, o Gospod! da Te ljubim.“

Obžalovanje. O moj Bog in Gospod! žal mi je iz globočine serca, da sem Tebe, najvikši, neskončno Dobroto in Lepoto, katero čez vse ljubim, kdaj razžalil. Gnjusi in studi se mi do mojih grehov, in terdno sklenem, svoje življenje poboljšati in te ne več žaliti.

Dober namen. O moj Bog! Tebi darujem vse svoje misli, besede in djanja; naj bodo v Tvojo veči čast, in sklenem jih z britkim terpljenjem in s smertjo Jezusa Kristusa, mojega Zveličarja. Amen.

Opomin. Kdor te molitvice vsak dan celi mesec zvesto moli, zamore enkrat v mesecu, kadar hoče, popolne odpustke zadobiti, ako vredno sv. Zakramente prejme in potem 7 Očenašev in Češčenamarij in Vero v namen svetega Očeta moli. Verh tega zadobi tudi zadnjo uro popolni odpustek, kateri je v svojem življenji to pobožnost zvesto opravljal. Tudi se dobé še vsak dan posebej, ko se te čednosti obudijo, nepopolni odpustki 7 let in sedemkrat 40 dni. Vsi ti odpustki se zamorejo tudi za duše v vicah oberniti. Benedikt XIV. razp. 11. grud. 1754.

SVETA MAŠA.

(V čast Marijinega presv. Serca.)

Pripravljanje.

Pred teboj klečim, o presveta Mati Jezusa, mojega Zveličarja, in Te prosim, zadôbi mi gnado, da bom s ponižno molitvijo, z najgorečnišo ljubeznijo in hvaležnostjo ter s serčnim obžalovanjem svojih grehov zamogel biti pri tej neskončni daritvi sv. maše. S tem neomadežanim darom, o presveta Mati! želim in hočem se presveti Trojici zahvaliti za vse gnade, s kterimi je tvoje presveto in neomadežano Serce obogatila. Tudi želim in hočem Boga neskončno usmiljenega po zasluženju Jezusa Kristusa in po preljubeznjivi lepoti tvojega Serca prositi svojega lastnega spre-

obernjenja in spreobernjenja ubozih grešnikov.

Presveto Marijno Serce! brez madeža izvirnega greha spočeto, prosi za me in varuj me vsega greha. — Češčena Marija...

Pristop.

V imenu † Boga Očeta, in † Sina in sv. † Duha. Amen.

Ti, o Bog, si moja moč. Zakaj si me zapustil, in zakaj hodim žalosten, ko me moj sovražnik stiska?

Pošlji mi svojo luč in svojo resnico, naj me vodite in pripeljete na tvojo sveto goro in v tvoja prebivališča.

Čast bodi Bogu Očetu in Sinu in sv. Duhu; kakor je bilo v začetku, zdaj in vekomaj. Amen.

Spovem se Bogu vsegamogočnemu, Mariji, vselej Devici, svetemu Mihaelu arhangelju, svetemu Janezu Kerstniku, svetima aposteljnoma Petru in Pavlu, in vsem svetnikom, da sem obilno grešil z mislimi, z besedami in z djanjem; moj greh, moj greh, moj silni greh!*) Toraj prosim Ma-

*) Pri teh besedah se z mašnikom vred trikrat na persi vdari.

rijo, vselej Devico, svetega Mihaela arhangelja, svetega Janeza Kerstnika, sveta aposteljna Petra in Pavla in vse Svetnike, prosite zame pri Gospodu, našem Bogu.

Usmili se nas vsegamogočni Bog, in pripelji nas po odpuščanju naših grehov v večno življenje. Amen.

Molitev.

O Gospod! prosimo te, odvzemi od nas naše grehe, da bomo vredni, s čistim srcem stopiti v najsvetejši svetišče. Amen.

Prosimo te, o Gospod! po zasluženju tvojih Svetnikov, katerih svetinje se na tem altarlju hranijo, in vsih Svetnikov, odpusti nam milostljivo vse naše grehe. Amen.

Gospod, usmili se! Kriste, usmili se!
Gospod, usmili se nas!

Gloria.

Čast Bogu na visokosti, in mir ljudem na zemlji, ki so svete volje. Hvalimo te, častimo te, molimo te, povišujemo te; zahvaljujemo se ti zavoljo tvojega velicega usmiljenja. Bog, nebeški Kralj! Bog, vsegamogočni Oče! Gospod edinorojeni Sin, Jezus Kristus! Gospod, Bog, Jagnje Božje,

Sin Očetov! Ki odjemlješ grehe sveta, usmili se nas! Ki odjemlješ grehe sveta, sprejmi našo molitev! Ki sediš na desnici Očeta, usmili se nas! ker ti sam si svet, ti sam Gospod, ti sam Najvikši, s svetim Duhom, v veličanstvu Boga Očeta. Amen.

Molitev.

O Bog, ki si presveto Serce preblažene in vselej neomadežane Marije Device z duhovnimi darmi in milostmi obilno prenapolnil, in ga po podobi Božjega Serca Sina svojega, Jezusa Kristusa, z ljubeznijo in usmiljenjem navdal; dodeli, ki spomin njenega presladkega Serca obhajamo, da bo z zvestim posnemanjem njenih čednosti v našem sercu vpodobljen Jezus Kristus, kateri s teboj in s svetim Duhom živi in kraljuje, Bog vekomaj. Amen.

Vsegamogočni in neskončno prizanašljivi Bog, ki si žejnemu ljudstvu studenec žive vode iz skale obudil; zbudi v naših terdih sercih solze obžalovanja, da bomo svoje grehe objokovali, in po tvoji milosti odpuščenje dosegli.

Užgi, o Gospod! z ognjem svetega Duha naše serca, da ti bomo s čistim

telesom služili in z očiščenim srcem dopadli. Po Jezusu Kristusu, Gospodu našem. Amen.

K berilu in evangeliju.

Iz bukev Sirahovih 24.

Jaz sem ko terta sladak in dišeč sad rodila in iz mojega cvetja je častit in obilen sad. Jaz sem mati čiste ljubezni, in strahu, in spoznanja, in svetega upanja. Pri meni je vsa milost pota in resnice, pri meni vse upanje življenja in čednosti. Pristopite k meni vsi, kateri me želite in se nasitite mojega sadu. Zakaj moj duh je slajši kakor med, in moj del slajši od medu in satovja. Moj spomin je na večne rodove . . . Kdor mene posluša, ne bo osramoten; in kateri po mojem delajo, ne bodo grešili. Kteri mene oznanujejo, bodo večno življenje imeli.

Vera.

Se moli, ako jo mašnik moli.

Darovanje.

Sprejmi, sveti Oče, vsegamogočni večni Bog! ta neomadežani dar, kterega mašnik, tvoj služabnik, tebi pravemu živemu Bogu

daruje, za moje neštevilne grehe, zamere in zanikernosti, za vse pričujoče, pa tudi za vse verne kristijane, žive in mertve; naj bo meni in njim v zveličanje in večno življenje. Amen.

Darujemo ti, o Gospod! kelih zveličanja, in prosimo tvojo milost, naj pride s prijetnim duhom pred obličje tvojega Božjega veličastva za naše in vsega sveta zveličanje. Amen.

V duhu ponižnosti in s potertim srcem naj bomo od tebe, o Gospod! sprejeti, in naša daritev naj se tako opravlja danes pred tvojim obličjem, da tebi, o Bog! dopade.

Sprejmi, o sveta Trojica! ta dar, kterege ti darujemo v spomin terpljenja, vstajenja in vnebohoda Jezusa Kristusa, Gospoda našega, in v čast presvete vselej čiste Marije Device, svetega Janeza Kerstnika, svetih aposteljnov Petra in Pavla, teh in vseh Svetnikov; da bo njim v čast, nam pa v zveličanje, in da oni za nas v nebesih prosijo, katerih spomin obhajamo na zemlji; po ravno tistem Kristusu, Gospodu našem. Amen.

O Bog! čegar veličanstvu je presveta neomadežana Marija Devica neomadežan

dar darovala, vžgi v naših sercih ogenj tiste ljubezni, kateri je v njenem Sercu gorel, da bomo ž njim očiščeni, vredni spoznani, tebi ravno tisti dar darovati, Jezusa Kristusa, kateri s teboj živi in kraljuje v edinosti sv. Duha Bog vekomaj. Amen.

Raztergaj, o Gospod, vezi naših grehov, in dodeli nam vnovič, kar si nam že enkrat dodelil, ter odreši nas z odpuščanjem, ki si se bil ponižal nas z milostjo odrešiti, da ti bomo hvalni dar s pravo radovoljnostjo in s čistim srcem darovali. Amen.

Predglasje ali Sanktus.

Zares vredno in pravično, spodobno in zveličavno je, da tebi povsod in vedno zahvalo dajemo, sveti Gospod! vsega-mogočni Oče, večni Bog! in da te v češčenju presvetega in neomadežanega Serca Marijinega hvalimo, častimo in poveličujemo. Ker ona je z obsenčenjem svetega Duha tvojega Edinorojenega spočela in pri večni časti devištva svetu večno luč dala, našega Gospoda Jezusa Kristusa; po katerem tvoje veličanstvo hvalijo angelji, molijo gospostva, se moči tresejo; kterege nebesa

in nebeške moči, in zveličani Serafi v združenem razveseljevanju prepevajo; s kterimi, prosimo, tudi naše glasove skleni, ker te ponižno hvalimo, rekoč:

Svet! Svet! Svet! Gospod, Bog nebeških trum! Nebo in zemlja je polno tvoje slave. Hosana na visokosti! Češčen bodi, kteri pride v imenu Gospodovem! Hosana na visokosti!

Pred povzdigovanjem.

Tebe tedaj, predobrotljivi Oče, ponižno prosimo po Jezusu Kristusu, tvojem Sinu, Gospodu našem; dopadljivo sprejmi in blagoslovi te dari, te ponudbe, te svete in neomadežane darila, ktere ti darujemo, zlasti za tvojo sveto katoliško cerkev, katero milostljivo umiri, ohrani, zedini in vladaj po vesoljnem svetu, s tvojim služabnikom našim papežem I., in našim škofom I., in našim cesarjem I. in vsimi pravovernimi in spoznovalci katoliške apostolske vere ob enem.

Spomni se, o Gospod! svojih služabnikov in služabnic I. I.; in vseh pričujočih, kterih vera in pobožnost ti je znana, za ktere ti darujemo, in kteri ti darujejo ta dar, za se in za vse svoje, v rešenje njih

duš, v upanje njih zveličanja in blagra, in kateri tebi, večnemu, pravemu in živemu Bogu, svoje obljube opravljajo.

Zavoljo tega te prosimo, o Gospod! sprejmi dopadljivo ta dar naše službe in cele svoje občine, naše dneve v svojem miru vladaj, in zapovej da bomo večnega pogubljenja oteti, in čedi tvojih izvoljenih prišteti; po Kristusu, Gospodu našem. Amen.

K povzdigovanju sv. Rešnjega telesa.

Bodi češčen in hvaljen, pravi Bog, v podobi kruha na altarcu živ pričujoči! O Jezus, bodi mi milostljiv! O Jezus, bodi mi usmiljen! O predobrotljivi Jezus, odpusti mi moje grehe!

K povzdigovanju sv. Rešnje kervi.

Bodi češčen in hvaljen, pravi Bog, v podobi vina na altarcu živ pričujoči! O Jezus, tebi živim; o Jezus, tebi umerjem; o Jezus, tvoj sem živ in mertev! Daj, o Jezus! da tvoja draga Kri nad menoj ne bo zgubljena.

Po povzdigovanju.

Spomnimo se, o Gospod! presvetega terpljenja Kristusa, tvojega Sina, našega

Gospoda, pa tudi njegovega vstajenja, in njegovega častitljivega vnebohoda, in darujemo tvojemu visokemu veličanstvu zmed tvojih darov in podátev čist dar, svet dar, neomadežan dar, sveti kruh večnega življenja in kelih neprenehljivega zveličanja. Na te dari tedaj se ponižaj z usmiljenim in prijaznim obličjem pogledati, in jih sprejeti, kakor si se ponižal sprejeti dar svojega pravičnega služabnika Abelna, dar našega očaka Abrahama, in unega, ki ti ga je daroval tvoj veliki mašnik Melkizedek, svet dar, neomadežano daritev.

Spomni se tudi, o Gospod! svojih služabnikov, in služabnic I. I., ki so z znamenjem vere pred nami v večnost šli in v spanju svojega miru počivajo. Tem, o Gospod! in vsem, ki v Kristusu počivajo, dodeli milostljivo kraj hladu, luči in miru; po ravno tistem Kristusu, Gospodu našem. Amen.

Tudi nam grešnikom, svojim služabnikom, ki v tvoje obilno usmiljenje zaupamo, dodeli dobrotljivo, imeti delež in občino s tvojimi svetimi aposteljni in marterniki, Janezom, Štefanom, Matevžem, Barnabom, Ignacijem, Aleksandrom, Marcelinom, Petrom, Felicito, Perpetuvo, Agato, Lucijo,

Nežo, Cecilijo, Anastazijo, in z vsemi tvojimi svetniki; sprejmi nas milostljivo v njih občino, ne zavoljo našega zasluženja, ampak zavoljo svoje prizanesljivosti, po katerem ti, o Gospod! vse te dobrote stvarjaš, posvečuješ, oživljaš, blagoslovljaš in deliš. Po njem, ž njim in v njem je tebi, o Bog, vsegamogočni Oče, v edinosti svetega Duha, vsa čast in veličastvo od vekomej do vekomej. Amen.

K očenašu.

Moli Očenaš.

Reši nas, prosimo te, o Gospod! od vsega hudega, pretečenega, pričujočega in prihodnjega! in na prošnje prečiste in vselej Device Marije, in vseh svetnikov nam daj mir v našem življenju, in brani nas pred vsemi sovražniki, da nas v zmote ne zapeljejo in od tebe ne odvernejo. Amen.

Jagnje Božje.

Jagnje Božje, ki grehe sveta odjemlješ; usmili se nas! Jagnje Božje, ki grehe sveta odjemlješ; usmili se nas! Jagnje Božje, ki grehe sveta odjemlješ; daj nam mir!

O Gospod Jezus Kristus! ki si rekel svojim aposteljnom: mir vam zapustim, svoj mir vam dam; nikar ne glej na moje grehe, ampak na vero svoje svete Cerkve; in po svoji dobrotljivi volji jo v miru in edinosti ohrani.

O Gospod Jezus Kristus, Sin živega Boga! ki si po volji svojega Očeta s so-djanjem svetega Duha po svoji smerti svet poživil, reši me s tem presvetim svojim Telesom in Kervjo vsih mojih grehov in vsega hudega; daj, da se vselej tvojih zapoved držim, in ne pripusti, da bi se kdaj od tebe ločil.

Mašnikovo obhajilo.

Gospod, nisem vreden, da greš pod mojo streho, ampak reci le z besedo, in ozdravljena bo moja duša. (Trikrat.)

Zdaj obudi resnično žalost nad svojimi grehi in serčne želje se z Jezusom skleniti, ter se po duhovno obhajaj; po tem še le dalje moli.

Molitev.

Vsegamogočni in predobrotljivi Bog! ozri se milostljivo na prošnje, in otmi naša serca pred skušnjavami hudih misel, da bomo po tvoji dobrotljivosti vredni, biti prebivališče svetega Duha.

Gnado sv. Duha, o Gospod! milostljivo v naša serca vlij, da bomo zamogli svoje grehe z zdihovanjem in solzami izmivati, in da po tvoji dobroti željeno odpuščenje dosežemo.

Ponižno prosimo, o Gospod! naj milost sv. Duha naša serca razsvetli in s sladkostjo popolne ljubezni obilno napolni, po Jezusu Kristusu, Gospodu našem. Amen.

Sklep.

O Jezus Kristus, Sin Božji! ki si najsvetejši Device prečisto Serce v svoje prebivališče izvolil in v njem pohlevno in sladko počival, dodeli nam milost, in ponižaj se po teh obhajanih skrivnostih Tvojega Telesa in Tvoje Kervi vedno v naših sercih prebivati, ki živiš in kraljuješ z Bogom Očetom v edinosti sv. Duha, Bog od vekomaj do vekomaj. Amen.

Blagoslov ali žegen.

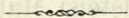
Žegnaj nas, prosimo te, sveta Trojica: Bog † Oče, in † Sin, in sveti † Duh, in tvoj žegen ostani vselej pri nas. Amen.

Zahvalna molitev

po sv. maši.

Zahvaljen bodi, o Zveličar moj! da si mi dal to sveto mašo slišati, in presveto Serce tvoje najčistejši Matere častiti. O da bi bil vendar to sv. mašo s takim zbranim duhom in s tisto gorečnostjo slišal, katero tolikanj sveto, tolikanj visoko opravilo tirja! Ti, o Jezus! po svoji milosti nadomesti, kar je bilo pri tej sv. daritvi pomanjkljivega, in dodeli mi, da te v prihodnjič zamorem vselej v duhu in resnici moliti, hvaliti in častiti. Po ti neskončni daritvi dodeli, o Jezus! na prošnjo Matere Marije, grešnikom spreobrnjenje, posebno pa te prosim, omeči in spreoberni tiste, ktere sem Ti pri sv. maši priporočil, in za ktere sem posebno dolžan moliti, in še najbolj se ozri na tiste, kateri so v največi nevarnosti, se vekomaj pogubiti. Dodeli pa tudi meni pravo pokoro in stanovitnost v dobrem, in da ne zgubim nikdar dobrot, ki sem jih pri tej sveti maši po tvoji neskončni milosti zadobil. S tem upanjem poživiljen in potolažen, imam terdno voljo, vse po tvoji volji in v tvojo čast storiti, o moj

dobrotljivi Bog! Tvoj sveti žegen me spremljaj po vseh mojih potih in tvoje presvete Matere izgled mi bodi vedno pred očmi; v Tvoje in njeno Serce izročim svojo dušo in telo. Amen.

Kako med sveto mašo Kristusovo terpljenje premišljevati.

Sveta maša je postavljena v spomin Kristusovega terpljenja; toraj je prav zveličavno, njegovo terpljenje med sv. mašo premišljevati. To premišljevanje pa tistemu ni težko, kdor vé, kaj pomenijo vse šege in opravila pri sv. maši. Vse namreč, karkoli mašnik, namestnik Kristusov, pri altarju dela in počnè, ima svoj sveti pomen. V zljajšanje zveličavnega premišljevanja, svetih občutljejev in goreče molitve pri sv. maši, sledí kratko razlaganje teh svetih mašnikovih opravil pri altarju.

Mašnik pogosto glavo, kolena in život vklanja; to nás spomni, kako je Jezus v svoji človeški natóri spoštoval svojega nebeškega Očeta ter se mu popolnoma podvergel. Ravno tako nam poljubovanje

(kuševanja) altarja v spomin kliče Jezusovo popolno vdanost v voljo nebeškega Očeta, in voljnost, vse terpljenje za ljudi sprejeti, naj bi še toliko težko bilo.

Mašnik pri altarju sèm ter tje hodi; to nas spomni, kako je vjéti in zvezani Jezus od sodnika do sodnika po mestu gnan, in poslednjič na morišče peljan bil.

Mašnik dela večkrat križe med daritvijo; to nas spomni križev in težav, ki jih je Jezus na duši in na telesu terpel. S križi, ki jih *sam nad seboj* dela, pa naznani, da se želi sadú Jezusovega terpljenja vdeležiti.

Povzdigovanje, razprostiranje in sklepanje rók nas opomni, kako je tudi Jezus roke povzdigoval in molil k nebeškemu Očetu, zlasti na Oljski gori, ko je bila njegova duša žalostna do smerti.

Mašnik zdaj tiho, zdaj na glas moli, ker je po nedolžno toženi Jezus zdaj molčal, zdaj govoril. Tudi je pomen znotranje in zunanje molitve terpéčega Jezusa.

Mašnik se v nebesa ozira v znamenje, da dar sv. maše daruje nebeškemu Očetu; Jezus se je pogosto v nebo oziral, kadar je kaj blagoslovljal, ali čudež hotel storiti. — Nasleduje ob kratkem nauk, kako Kri-

stusovo terpljenje med sveto mašo pre-
mišljevatí.

Mašnik :

Gre k altarju ;
Začne sveto mašo ;
Moli očitno spoved ;
Gre k altarju in ga poljubi ;

Gre na desno stran ;
Bere začetek sv. maše ;

Moli : Kirje elejson, t. j. Go-
spod, usmili se ;

Reče : Dominus vobiskum
(Gospod z vami) ;

Bere list ;

Moli v sredi altarja ;

Bere evangelij ;

Kelih odkrije ;

Daruje kruh in vino ;

Reče : Orate fratres (molite
bratje) ;

Tiho moli ;

Moli predglasje ;

Stori spomin za žive ;

Razprostira roke nad kelih ;

Blagoslovlja daritev ;

Povzdigne sveto Rešnje Telo ;

Povzdigne sveto Rešnjo Kri ;

Dalje moli ;

Reče : Tudi nam grešnikom,
ter se na persi udari ;

Moli očenaš (pater noster) ;

Prelomi sv. hostijo ;

Spusti del sv. hostije v kelih ;

Reče : Jagnje božje (agnus
Dei) ;

Dalje moli ;

Se obhaja ;

Kristus :

Gre v svoje terpljenje.

Moli na vertu.

Kervav pót potí.

Iškarjot Jezusa s kuševanjem
izdá.

Jezusa vjamejo.

Jezus v Kajfovi hiši spra-
ševan, za uho udarjen.

Peter Kristusa zatají.

Pogleda Petra, ki se spre-
oberne.

Ga peljajo k Pilatu.

Ga peljajo k Herodu.

Ga zopet k Pilatu peljajo.

Slečejo ga.

Bo bičan.

Pilat pravi : Ekce homo
(glejte, človeka).

Zapljuvan in zasramovan.

K smerti obsojen.

Križ nese.

Veronika mu potni pert podá.

Na križ pribijan.

S križem povzdignjen.

Preliva kri iz svojih svetih ran.

Moli za človeški rod.

Spreoberne razbojnika.

Govori sedem besed na križu.

Umerje na križu.

Jezusova duša gre pred pekel.

Veliko pri križu se jih spre-
oberne.

Iz Kristusove strani teče kri
in voda.

Pokopan.

Mašnik:

Kelih zbrisuje;
 Kelih zagerne;
 Reče: Gospod z vami;
 Moli poslednje molitve na
 desni strani;
 Reče poslednjič: Dominus
 vobiskum;
 Reče: Ite missa est;
 Dá blagoslov (žegen);
 Bere poslednji evangelij;

Kristus:

Maziljen z dišavami.
 Od smerti vstane.
 Še prikaže ženam na poti.
 Štirideset dni z učenci ostane.
 Se poslednjič učencem po-
 kaže.
 V nebesa gre.
 Pošlje sv. Duha.
 Aposteljni oznanujejo sveti
 evangelij po vsem svetu.

Kako dobro je pri sv. maši biti.

Zveličani oče Senjeri pravi: Ako bi gori v visokih nebesih preblažena Božja Mati in vsi svetniki, pa tudi še vsi angelji in vikši angelji pred sveto Trojico na kolena padli, in bi Bogu vso ponižnost, čast in službo skazovali, kar se je le zamore zmisliti; temu nasproti bi pa na zemlji najnižji mašnik eno samo sv. mašo opravil, bi taki mašnik še vse večji čast in službo Bogu skazal, kot vsi svetniki z omenjenim češčanjem. — Premisli tedaj, kako dobro je tedaj k sveti maši iti, ker s tem Bogu toliko čast z mašnikom vred skazuješ.

Neka v ljubezni Božji vsa goreča duša je hotla prav očitno razodevati svojo ljubezen do Boga, in si je jela vsakterih reči

voščiti. Rekla je: *O, želela bi si, da bi imela sto, ali kaj še? da bi imela tisoč jezikov! Hotla bi z njimi neprenehoma moliti in jih v vedno hvalo Božjo obračati. — Oh, želela bi si, da bi imela brez števila veliko serc; hotla bi Tebe, moj Bog! z vsemi ljubiti. — Oh, hotla bi, da bi bila vesoljna zemlja moja, vse bi hotla priganjati, o Bog, Tebe ljubiti, Tebi služiti!* Ko je ta pobožna duša nekdanj želela, Božjo čast tako razširjati, je slišala od Boga glas, ki je rekel: *Hči, tvoja ljubezen in tvoja gorečnost do mene mi je sicer všeč; vedi pa, da se mi s sveto mašo samo več časti zgodi, kot mi ti zdaj dajati želiš. Še več, neprimeroma bolj sem z njo češčen, kakor da bi se mi vsa čast dajala, kterokoli mi vošiti zamoreš.* — Ker je tudi očitno, kar sv. Krizostom pravi, da *ena sama sv. maša veljá toliko, kolikor Kristusova smert na križu*, toraj mislim, kristijan, ako vse to prav prevdariš, da boš vselej prav rad šel k visoki daritvi sv. maše, kadarkoli ti tvoje okoliščine dopuščajo. Zamoreš se pa tudi v željah sv. maše vdeležiti, ako zavoljo bolezni, ali o delavnikih zavoljo dela ne moreš k sv. maši telesno iti. Po dolgem širokem svetu se beró zmiraj in neprenehoma svete

maše; ko je pri nas noč, je drugod dan, in tam se beró svete maše, ko pri nas počivamo; ni je zanesljivo nikoli minute, ne sekunde, ne trenutka, da bi ne bilo nikjer na svetu nobene sv. maše; ako tedaj dobri namen storiš in ga večkrat ponoviš, da se hočeš vdeležiti vsih svetih maš, ki se po svetu beró, koliko pač veliko dobrega zamoreš s tem doseči zase ali pa za uboge duše v vicah, in kako si zamoreš s takimi zveličavnimi mislimi hladiti noči, kadar ne moreš spati ali zavoljo bolezni ali družih okoliščin. Odpiraj tedaj te zaklade in nabiraj si iz njih vse dobro za časnost in za večnost.

MOLITVE

za spoved in za sv. obhajilo. *)

Ljubi moj kristjan! če ti čas in priložnost ne pripusti dolgih molitev opravljati, kadar k spovedi in sv. obhajilu greš, opravi vsaj le-te kratke prav pobožno in sicer bolj s srcem kakor z ustmi.

Molitev pred izpraševanjem vesti.

O Gospod, moj Bog! Jezus Kristus, prava luč, ktera jih razsvetli, ki se v temoti znajdejo, razsvetli zdaj moj um z gnado in lučjo tolažnika sv. Duha, da bom zamogel vse svoje grehe natanko spoznati, vse priserčno obžalovati, se jih čisto spovedati in resnično spokoriti, da spet tvojo gnado in prijaznost zadobim, in tvoj otrok postanem. Amen.

O Marija! ti pribežališče grešnikov, prosi za-mé Jezusa, svojega ljubeznjivega Sina, da bi mi zdaj tako spoznanje mojih

*) Iz obiskov. sv. Rešnjega Telesa.

grehov dodelil, kakor jih bom pred njegovo ojštro sodbo spoznal. Amen.

Zdaj pa izpraševaj natanko svojo vest, da boš spoznal, kaj si od svoje zadnje spovedi z mislijo, z besedo, in z djanjem in z zamudo dobrih del grešil.

Molitev po izpraševanji vesti.

O moj Bog in moj Gospod, moj dobrotljivi nebeški Oče! zdaj spoznam, da sem te velikokrat razžalil, in tvoji božji ljubezni nasproti ravnal. — O moj dobrotljivi Bog! dolžan sem te iz vsega serca čez vse ljubiti, ker si sam v sebi vse časti in ljubezni vreden, in ker si moj največi dobrotnik; pa namesto da bi te bil resnično ljubil, in ljubezen do tebe v dopolnovanji vseh tvojih zapoved skazoval, sem tolikokrat tvoji sveti volji nasproti ravnal, in te razžalil. — Ah, moj Bog! iz serca mi je žal, da sem ti tako nehvaležen bil; iz serca se kesam vsih svojih grehov, s katerimi sem spet svojo vest omadeževal. O, da bi jih nikoli ne bil storil, o naj bi te ne bil nikdar razžalil! — Ali, hočem se pa vsaj odslej vsacega greha, tudi malega, skerbno varovati, in tudi vsake grešne priložnosti zvesto se ogibati! Daj mi svojo sveto gnado,

prosim te, o Gospod! da spolnim ta svoj sklep. — O milostljivi Bog, o usmiljeni Jezus! ozri se po svoji milosti na-mé ubozega grešnika, in daj mi gnado, da se bom zdaj tukaj pred tvojim namestnikom vsih svojih grehov tako natanko, resnično in odkritoserčno obtožil, kakor ko bi pred teboj, o moj Jezus! klečal. Amen.

O Marija, usmiljena Mati Zveličarjeva! sprosi mi od Jezusa prav poterto, ponižno in spokorno serce, ktereга Bog nikdar ne zaverže, da se bom po resnični pokori z razžaljenim nebeškim Očetom spet spraviti zamogel. Amen.

Molitev po spovedi.

Moja duša! hvali Gospoda, in vse kar je v meni, naj hvali njegovo sveto ime. Hvali Gospoda moja duša! in nikar ne pozabi vsih njegovih dobrot. On je, kateri vse tvoje pregrehe odpušča, ter vse tvoje slabosti ozdravlja; kateri tvoje življenje smrti reši, ti obilno milost in usmiljenje skazuje. On je, kateri te po tvojih željah z dobrotami obdaruje. Gospod je usmiljen in milostljiv, prizanesljiv in poln usmiljenja. On ne ravna z menoj po mojih pregrehah, in mi ne povračuje po mojih hudobijah.

Zakaj kakor visoko je od zemlje do nebes, tako veliko je njegovo usmiljenje do mene; kakor daleč je vzhod od zahoda, tako daleč od mene je on moje pregrehe djal; kakor se oče usmili svojih otrok, se je Gospod mene usmilil, ker vé, kako slaba stvar sem. (Iz 102. ps.)

O Jezus, moj usmiljeni Odrešenik! ponižno te prosim, naj ti bo prijetna ta moja spoved po neskončni vrednosti tvojega svetega terpljenja; in kar mi še manjka prave žalosti in terdnega sklepa, prosim, da ti, o Jezus! vso mojo pomanjkljivost dopolniš, in mi veliko gnado dodeliš, da bi v prihodnje z večí gorečnostjo za zveličanje svoje duše skerbel, in da bi zares rajše vso časno škodo, tudi celó grenko smert prestal, kakor tebe kdaj več s kakšnim grehom razžalil. O Jezus! stori me stanovitnega v mojem dobrem sklepu.

O ljubeznjiva Mati Marija, ki si brez vsega greha živela, in do konca svojega življenja Bogu zvesta ostala; sprosi tudi meni gnado, da se bom zdaj, ko so mi grehi odpuščeni, novih grehov vse bolj varoval, kakor do zdaj, in da bom v pobožnem kerščanskem življenji do konca zvest ostal, da dosežem večno zveličanje. Amen.

Molitev pred sv. obhajilom.

O Jezus, Sin božji, kralj večne časti, pred katerim se tresejo nebesa in vse druge oblasti! o Jezus, svetnik vsih svetnikov! o prečudna neizrečena svetost, ki je ni nobene stvari, da bi bila po tvoje čista in brez madeža! priđi zdaj k meni ubogi, revni stvari, ker te želim tako vredno prejeti, kakor so te tvoji najsvetejši prijatli prejekali. — O dobrotljivi Jezus! daj mi zdaj tako gorečo ljubezen do tebe, kakoršno si ti do mene imel. Iz zgolj ljubezni do mene in do vseh ljudi si bil zaničevan, suvan, tepen in križan. O moj Jezus! za-mé si bil umorjen, da bi mi večno življenje pridobil; in v tem pre-svetem zakramentu preživiš in ohraniš mojo dušo v večno življenje.

O Gospod! nisem vreden te prejeti, ker sem te že tolikokrat razžalil, in še nisem, kakor bi moral, svojih grehov obžaloval, in se spokoril.

O Gospod! nisem vreden te prejeti, ker še nisem dosti od nagnjenja do vsakdanjih grehov očiščen.

O Gospod! nisem vreden te prejeti, ker še nisem dosti v tvojo sveto voljo

vdan, in tvoji pokorščini nisem popolno podoben.

Oh, moj Jezus! spoznam, da sam iz sebe celo nič nisem vreden, te v presvetem Rešnjem Telesu prejeti. — O vsegamogočni Bog, moj usmiljeni Zveličar! kateri me sam vabiš, da naj k tebi pridem, in te prejmem, očisti moje serce in me z močjo tvoje božje ljubezni vrednega stori, da te z živo vero, s terdnim zaupanjem, z gorečo ljubeznijo, s priserčno žalostjo in s stanovitnim sklepom prejmem, tebe, o Jezus! svojega pravega živega Boga.

O Marija, ki te je Jezus za svojo deviško Mater izvolil, prosi za-me Jezusa, da bi ga zdaj s tako čistim srcem prejeti zamogel, kakoršno je bilo tvoje preljubo serce, kakoršno si ti zmerom do Njega imela.

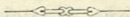
Molitev po sv. obhajilu.

O Jezus, moj dobrotljivi Odrešenik! čast in hvala ti bodi, da si me k svoji sveti mizi povabil, in mi svoje presveto Rešnje Telo zavžiti dal. — O usmiljeni Jezus! kolikokrat sem te že prejel, pa sem še zmirom tako slab in pomanjkljiv pri

vseh rečeh, in popolnoma nevreden gnad, ki mi jih daješ. — O Jezus! odpusti mi vso mojo pomanjkljivost, vso mojo nevrednost. Iz vsega serca želim tako živeti, da bi te zamogel vselej prav vredno prejeti, kadar k sv. obhajilu pristopim; da bi ta nebeška jed moji duši vselej to storila, kar telesna jed truplu stori; da bi jaz, ker ta sveti nebeški kruh uživam, tudi sveto živel in kedaj večno nebeško veselje dosegel. — O, kako bi mogla moja duša v svetosti in v Božji ljubezni zmirom rasti, ker tebe uživam, o Jezus, ki si večna ljubezen in svetost! Daj mi gnado, o Jezus, da bo prejemanje tvojega presvetega Rešnjega Telesa moji duši zmirom bolj in bolj k dobremu pomagalo, da se ne prigodi tudi meni, kar je od Judeža pisano: da po prejetem grižljeji je satan v njega šel. O Jezus! obvaruj me te največe nasreče — nevrednega prejemanja svetih Zakramentov. — O Jezus, bodi moje največe veselje in sladkost, bodi moje upanje, moje pribežališče, moja moč in moja pomoč. Tebi se zdaj popolnoma izročim, stori z menoj po svoji sveti volji. Pomagaj mi s svojo sveto gnado, da bom zmirom bolj preserčno Boga ljubil, mu zmirom zvestejše služil,

in iz ljubezni do njega vse njegove zapovedi natanko spolnoval. Vse to te prosim, o Jezus! po tvojem neskončnem zasluženju. Amen.

O Marija! preljubeznjiva mati Jezusova! prosim te, ker se ne morem sam Jezusu zadostno zahvaliti za Njegovo neskončno dobroto, daj mu ti za-me čast in hvalo, ker je mene ubozega grešnika k svoji mizi povabil. Prosi ga pa tudi, da mi dodeli gnado, Ga tukaj večkrat vredno uživati in v nebesih vse večne čase moliti, hvaliti in častiti. Amen.

Imenitna zveza z Bogom,

ktera je neprecenljive vrednosti, ako se z resničnim srcem sklene.

O čez vse častitljiva, presveta Trojica! ker Tebe jaz, nevredna stvar, zavoljo svoje slabosti in mnogo zaderžkov ne morem takó častiti, hvaliti in moliti, kakor zares v sercu želim to dopolnovati; toraj storim imenitno zavezo, ktere nečem nikoli razdreti, temuč bodi vsako minuto ponovljena, poterjena in od mojega zvestega angelja

varha Tebi darovana. Kolikorkrat bodo namreč moje žilice vtrépnile in serce udarilo, tolikokrat želim Tebe svojega Boga v tvoji časti, kakor tudi svojega Jezusa v prečudnem zakramentu sv. Rešnjega Telesa z vsemi angelji in svetniki, v imenu vsih ljudi in stvarí moliti, hvaliti, častiti in Tebe v tvoji slavi povikševati.

Kolikorkrat moje žilice vtrépnijo, tolikokrat Ti darujem in želim darovati v tvojo čast in slavo vse službe, ktere so Ti Kristus, včlovečena Beseda, Mati njegova Marija, in vsi svetniki tukaj na zemlji skazovali, kakor tudi vso hvalo, čast in poveličevanje, ktero ti vsi angelji in svetniki v nebesih skazujejo; vse svete maše, ktere tvoji mašniki beró in bodo brali; vsa dobra dela, ktere vsi ljudje na zemlji opravljajo, ali jih bodo opravljali. O da bi zamogel vse kapljice morjá in vodá, vse bilke trave, vse perje na drevesih, in vse, vse stvarí v Serafine spremeniti, naj bi Tebe, namesti mene, neprenehoma molili, častili, ljubili, hvalili in povikševali. Ravno tolikrat se jaz Tebi zahvalim in iz serca želim zahvaljevati za vsako in za vse gnade, ktere si Ti deveterim korom angeljev in vsem svetnikom in svetnicam

na zemlji skazal in jih zdaj v nebesih skazuješ.

Kolikorkrat moje žilice vtrépnejo, se jaz Tebi zahvalim, in prosim vse angelje in vse svetnike, da bi oni Tebi namesto mene serčno hvalo dajali in peli, ker si me vstvaril, odrešil in posvetil, mi svete zakramente dodelil, brez števila dobrót na duši in na telesu vedno skazoval, me takó dolgo pogubljenja varoval; upam, da me boš tudi za vselej pred njim obvaroval.

Ravno tolikrat ti darujem v zadostenje za svoje grehe in nehvaležnosti svoje telo in svojo dušo, svoje serce z vsemi močmi, vsa djanja in nehanja. Darujem ti samega sebe, ter popolnoma tvoji Božji volji izročim dušo in telo, delaj z menoj kakor s svojo lastnino, kakorkoli je tvoja sveta volja. O dodeli mi gnado, da tudi hudo iz tvojih rok radovoljno prejmem, in Tebi na ljubo z veseljem prenašam.

Kolikorkrat moje žilice vtrépnejo, jaz sklenem, vsa svoja dela, ne iz potrebe ali navade, ampak iz ljubezni do Tebe in zavoljo Tebe s tistim namenom opravljati, s katerim je moj Jezus vse svoja dela opravljal, vse svoje terpljenje prenašal, vse svoje zasluženje daroval. Ti, o moj

dobrotljivi Bog! sprejmi vse to v svoje dopadajenje, meni in vsim vernim v časno in večno srečo in blagor. To zavezo zapečatim s kervjo iz stranske rane Jezusove in jo shranim in zaklenem v ravno tisto presveto rano, da naj bo vse, kar sem v tej zavezi govoril, tako dolgo veljalo, dokler bodo moje žile vtripale in moje serce tolklo; ta zaveza naj se nikdar ne razdere. Dodeli in poterdi to, o trojedini Bog! Amen.

Zaveza z Marijo.

Vsih milost polna Devica in češčena Mati Božja, Marija! ker jaz zavoljo svojega grešnega življenja nisem vreden, Tvoj otrok imenovan biti: Ti pa si zavoljo svoje ljubezni in zvestobe vendar moja mati: zato iz ljubezni do Tebe ponovim ljubeznjivo zavezo s Teboj, in Te prosim, naj te smem vnovič svojo mater imenovati. Res, izvolim Te za svojo mater ter tako za terdno, kakor Te je kdaj kaka bogoljubna duša izvolila, ali Te izvoliti in se s Teboj skleniti zamore. Tebi se jaz kot Tebi lastnega služabnika vdam, Tebi zapišem svoje telo in svojo dušo, Tebi svojo

kri in svoje življenje, takó da me nobena moč od Tebe ne bo več ločiti zamogla. Naj ti, o Marija, dopade ta zaveza, sprejmi me za svojega otroka in zapri me v svoje materno Serce, da bom v vsih svojih revah varno prebežališče pri Tebi imel, in enkrat v Tvojih rokah, kakor otrok v maternem naročji, svojo dušo Bogu izročil. Amen.

Prošnja k Jezusu v zadobljenje ljubezni.

O presveti Ženin moje duše, Kristus Jezus! Ti veš, da Tebe ljubiti želim, vendar Te zavoljo svoje mlačnosti, in brez Tvoje gnade ljubiti ne morem. Zato prosim ponižno, in k Tebi zdihujem, daj mi Tvojo prijaznost spoznati, in vžgi moje serce s svojo sladko ljubeznijo. Oh potrebi mojo lastno ljubezen z vsem, kar Tebi ne dopade, iz mojega serca, in napolni ga s svojo Božjo ljubeznijo takó, da ne bode razun Tebe nič družega ljubilo. O moj Jezus, Gospod mojega serca, usliši to mojo ponižno in resnično prošnjo, na kateri mi je vse ležeče. Naj jaz tudi še toliko dobrega storim, naj pa Tvoje ljubezni nimam, bi pri Tebi deleža ne imel, ampak večno od

Tebe pahnjen bil. O najslajši Jezus! ki nobenemu goreče in resnične prošnje ne odrečeš, daj mi zavoljo ljubezni do svojega Očeta in do svoje Matere saj eno iskro svoje svete ljubezni, in stori, da v meni nikoli ne ugasne, temuč od dné do dné veči in bolj goreča prihaja. Amen.

LITANIJE

k časti

sv. Uršule in njenih tovaršic in drugih pomočnikov za srečno zadnjo uro.

Gospod, usmili se nas!

Kriste, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Kriste, sliši nas!

Kriste, usliši nas!

Oče nebeški, vsegamogočni Bog,

Sin, vsega sveta rešnji Bog,

Sveti Duh, resnični Bog,

Sveta Trojica, en sami Bog,

Marija, brez madeža izvirnega greha spočeta,

Marija, mati milosti Božje in devica usmiljena,

Marija, pribežališče grešnikov in in pomočnica umirajočih,

Sveti Jožef, prečisti ženin Marije Device in skerbni varh Jezusov,

Sveti Jožef, izvoljeni zavetnik s smertjo rinjajočim,

} Usmili se nas!

} Prosi Boga za nas,
in sprosi nam
srečno zadnjo uro!

Sveta Barbara, devica, in mučenica,
zvesta pomočnica umirajočih,

Sveta Uršula, devica, učenica in mučenica,

Sveta Uršula, kraljica in vojvodinja
vélikega deviškega društva,

Sveta Uršula, mogočna pomočnica vsih,
ki te častijo in se ti priporočajo,

Sveta Pinoza,

Sveta Kordula,

Sveta Eleyterija,

Sveta Florentina,

Sveta Jota,

Sveta Benigna,

Sveta Klementa,

Sveta Sapiéncija,

Sveta Karpófora,

Sveta Kolumba,

Sveta Benedikta,

Sveta Odilija,

Sveta Celindra,

Sveta Sibilija,

Sveta Lucija,

Sveta Kunegunda,

Sveta Mehtunda,

Sveta Vilibranda,

Sveta Kristina,

Sveta Avrelija,

Svetovalke sv.

Uršule

Velike vodnice in
pomočnice Uršulinskega društva.

Devce in tovaršice
sv. Uršule

prosi Boga za nas, in sprosi nam srečno zadnjo uro!

Vse zveste svete pomagalko in svetovalke sv. Uršule,	}	prosite Boga za nas, in sprosrite nam srečno zadnjo uro!
Vse svete vélike vodnice vélikega Uršulinskega društva,		
Vse svete device in tovaršice sv. Uršule,		
Vsi sveti pomočniki in pomoč- nice v smertni sili,		
Bodi nam milostljiv! zanesi nam, o Jezus!		
Bodi nam milostljiv! usliši nas, o Jezus!		
Vsega hudega,	}	reši nas, o Jezus!
Duha nečistosti,		
Skušnjav hudičevih,		
Nagle, neprevidene, nesrečne smerti, Večne smerti,		
Mi ubogi grešniki,	}	prosimo te, usliši nas, o Jezus!
Da nam pomagaš pred smertjo vredno se spokoriti,		
Da nam gnado dodeliš, na smertni postelji zakramente sv. pokore, sv. Rešnjega Telesa in sv. poslednjega olja prav verno in vredno prejeti,		
Da nam prevelik, prebritek smertni strah odvzameš,		
Da nam v poslednji uri na pomoč prideš,		
Da se naše duše v Tvoji gnadi od telesa ločijo,		

Da nam pri sodbi milostljiv in prizanesljiv
bodeš, prosimo te, usliši nas, o Jezus!
Da nas večnega pogubljenja obvaruješ,
prosimo te, usliši nas, o Jezus!

Sin Božji, prosimo te, usliši nas, o Jezus!
Jagnje Božje, ki grehe sveta odjemlješ,
zanesi nam, o Jezus!

Jagnje Božje, ki grehe sveta odjemlješ,
usliši nas, o Jezus!

Jagnje Božje, ki grehe sveta odjemlješ,
usmili se nas, o Jezus!

Kriste, sliši nas!

Kriste, usliši nas!

Gospod, usmili se nas!

Kriste, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Očenaš. Češčena Marija. Čast Bogu.

M o l i t e v .

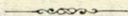
Sveta Uršula, s svojimi tovaršicami, prosi
za nas!

Da bomo vredni obljub Kristusovih.

M o l i m o !

Daj nam, prosimo, o Gospod, naš
Bog! zmago svetih devic in marternic,
sv. Uršule in njenih tovaršic, z vedno po-

božnostjo obhajati; da, ker jih vredno hvaliti in častiti ne moremo, jih vsaj s ponižnim priporočevanjem častimo. Po Jezusu Kristusu, Gospodu našem, ki z Bogom Očetom in sv. Duhom živi in kraljuje, Bog od vekomaj do vekomaj. Amen.

Molitve za srečno zadnjo uro.

I. K Jezusu.

O Jezus, Sin Božji, naš Zveličar! ponižno te prosimo, bodi nam vselej usmiljen in dobrotljiv, ne zapusti nas nikdar, ter bodi s svojo gnado, ljubeznijo in pomočjo vselej pri nas, posebno pa v naši zadnji bolezni in na smertni postelji. Zavolj svojega bridkega terpljenja in neskončnega zasluženja nas milostljivo obvaruj prenagle, neprevidene, nesrečne smerti, in zavoljo svojega pregrenkega umiranja na svetem križu te prosimo, dodeli nam, v živi veri, terdnem zaupanju in goreči ljubezni, previdenim z vsemi svetimi Zakramenti za umirajoče, ter s serčnim zdihljejem: Jezus, Marija, Jožef! srečno umreti, in po mi-

lostljivi sodbi večno življenje v nebesih doseči. Usliši to našo prošnjo, o Jezus! Amen.

II. K Devici Mariji.

O ljubeznjiva, milostljiva in od vekomaj izvoljena devica, Mati Jezusova, Marija! prosimo te po tisti tvoji in tvojega preljubega Sina Jezusa Kristusa britkosti in grenkosti, ki sta jo vidva imela, ti pod križem, on pa na svetem križu: največ pa ob tisti uri, ko se je ločila njegova duša od njegovega telesa, da nam na pomoč prideš, ko se bodo naše uboge duše od našega telesa jele ločiti, in taiste v svoje milostljive roke sprejmeš, in našemu Zveličarju, svojemu ljubeznjivemu Sinu Jezusu Kristusu izročiš in priporočiš. Zdaj mi tebi svoje duše za tisto zadnjo uro priporočimo; ne zapusti nas, o Marija! Le-to ponižno prošnjo serčno in zaupljivo ponavljamo iz globočine svojega serca zdihovaje: Ne zapusti nas, o Marija! v naših težavah, nadlogah in skušnjavah. Ne zapusti nas, o Marija! kadar bomo od vsega sveta zapuščeni na smertni postelji ležali. Ne zapusti nas, o Marija! kadar nas bode smertni pot oblival. Ne zapusti nas, o Ma-

rija! kadar bodo peklenški sovražniki nas obdajali in si prizadevali, nas v obupnost pripraviti. Ne zapusti nas, o Marija! kadar naš jezik ne bo mogel več presvetih imen: Jezus, Marija, Jožef izreči. Ne zapusti nas, o Marija! kadar svojih slabih rok ne bomo zamogli k Tebi za pomoč stegovati. Ne zapusti nas, o Marija! kadar naše vderte oči ne bodo mogle tvoje svete podobe več gledati. Ne zapusti nas, o Marija! kadar nam bo o grenki smerti serce zastalo. Ne zapusti nas, o Marija! kadar se bo naša uboga duša od trupla ločila. Ne zapusti nas, o Marija! kadar bo naša uboga duša polna strahu in trepeta pred ojstrim Sodnikom stala. O Marija, devica usmiljena in mati milosti Božje! ti upanje in pribežališče grešnikov, veselje žalostnih in pomoč umirajočih, nikdar nas ne zapusti, in po tem revnem življenji pokaži nam Jezusa, žegnani sad svojega telesa, o usmiljena, o dobrotljiva, o presladka Devica Marija!

Prosi za nas, sveta Božja porodnica!

Da bomo vredni obljub Kristusovih.

M o l i m o !

Vsegamogočni večni Bog! ki si dušo in telo prečiste Device Matere Marije, da

bi vredno prebivališče tvojega Sina biti zaslužila s pripomočjo svetega Duha pripravil, daj, da, ktere spomina se veselimo, po njenih milostljivih prošnjah od vseh prihodnjih zlegov in od večne smerti rešeni bomo. Po ravno tistem Jezusu Kristusu, Gospodu našem. Amen.

III. K svetemu Jožefu.

Blagor tebi, o sveti Jožef! ker ti je dano bilo Tistega, kterega je želelo veliko kraljev videti in slišati, in ga niso videli ne slišali; ne le samo videti in slišati, temuč tudi na rokah nositi in objemati, oblačiti in rediti. Zlasti blagor tebi, o sveti Jožef! ker si posebno srečo in gnado imel, v naročji Jezusa in Marije vesel svoje življenje skleniti in srečno umreti. — Tedaj, deviški varh in oče, sveti Jožef! kteremu sta bila Jezus sam, zgolj čistost, nedolžnost in svetost in devic Devica, Marija, v varstvo izročena, tebe ponižno prosimo, zadobi nam od Jezusa in Marije potrebno pomoč, da se vse nečistosti vselej skerbno varujemo, ter s čistim duhom, neomadeževanim srcem, sramožljivim telesom Bogu služimo, pobožno živimo, srečno umerjemo ter milost-

ljivo sodbo najdemo. O preljubi sv. Jožef pridi z Jezusom in Marijo nam na pomoč v hudem boji na smertni postelji, in sprosi nam srečno zadnjo uro!

Prosi za nas, sveti Jožef!

Da bomo vredni obljub Kristusovih.

M o l i m o !

Naj nam zasluženje ženina tvoje presvete Matere pomaga, da kar naša slabost ne more doseči, nam bode po njegovih prošnjah dodeljeno. Kteri živiš in kraljuješ z Bogom Očetom v edinosti svetega Duha, Bog od vekomaj do vekomaj. Amen.

IV. K sveti Barbari.

O sveta Barbara, ti izvoljena devica in ljubeznjiva nevesta preljubega Ženina Jezusa, prosi Boga za nas, da o naši smertni uri preljubeznjivi tvoj Ženin Jezus ne dopusti, da bi se naše duše od teles ločile brez prave pokore, brez zadnje popotnice presvetega Rešnjega Telesa in svetega poslednjega olja v dolgo večnost iti. O sv. Barbara, visoko hvaljena mučenica in izvoljena pomočnica umirajočih, pridi nam na pomoč, kadar bodo naše oči

otemnele, počutki nič ali le bolečine čutili, naš um in druge dušne moči slabele, o takrat prosi za nas ljubega Jezusa, svojega nebeškega Ženina, da od nas odganja hude skušnjave in peklerske pošasti, da nas ne bodo motile, in naj sprejme po srečni zadnji uri, in milostljivi sodbi naše duše v nebeško kraljestvo.

Prosi za nas sveta Barbara!

Da bomo vredni obljub Kristusovih.

M o l i m o !

O Bog! kateri si med drugimi čudeži svoje mogočnosti slabemu ženskemu spolu zmago v smertnih težavah milostljivo dodelil; daj nam, ki spomin sv. Barbare, device in marternice tvoje, častimo, tudi njene zglede posnemamo in po njenih prošnjah po srečni zadnji uri k tebi v nebesa pridemo. Po Gospodu našem Jezusu Kristusu, ki s teboj živi in kraljuje, Bog od vekomaj do vekomaj. Amen.

V. K sveti Uršuli in njenim tovaršicam.

O sv. Uršula in svete tvoje tovaršice, device in marternice, prosite za nas, in sprosrite nam duha prave pokore in od-

puščenje grehov; živo vero, terdno zaupanje, gorečo ljubezen, ponižnost in poterpežljivost, čistost srcá in srečno zadnjo uro. Amen.

1. Opomin. S to kratko molitvico, ktere se vsaki lahko navadi, se sklene vsakdanja bratovska molitev Uršulinskega društva, namreč: Očenaš, Češčena Marija, Čast bodi Bogu — za srečno zadnjo uro in pomoč, da bi mogel drugi družega lepo učiti, greha varovati, k dobremu opominjati in si v nebesa pomagati.

2. Opomin. Ako v daljnih krajih bratovščina sv. Uršule prijatelje najde, in bi se je dušni pastir hotli k pridu svojih ovčic poprijeti, zavolj zapisa in dosege popolnih odpustkov vsaki mesec enkrat po vredno prejetih svetih Zakramentih, velja in je zadosti, da se le število Uršulinskih vencev ali družbic enajsterih oseb posebnega spola, in sicer kolikor je možkih in kolikor ženskih vencev, v Celjski kapucinski samostan na Štajarskem pošlje; kar veliko truda polajša in dela prikrajša tem, ki se želijo vdeležiti obilnih duhovnih dobrot bratovščine sv. Uršule in tovaršic za nasprotno kerščansko podučevanje in bratovsko opominjevanje za srečno zadnjo uro.

SVETI KRIŽEV POT

zveličanega očeta

Leonarda Porto - Mavriškega

iz ojestrega reda sv. Frančiška.

Razložek, začetek in vrednost svetega Križevega pota.

Sveti Križev pot je spomin tistega težavnega pota, po katerem je naš Zveličar hodil, ko je od Pilatovega dvora, kjer je bil krivično k smerti obsojen, težki križ na goro Kalvarijo nesel. Ker je naš Gospod na tem potu pod težkim križem neznano veliko terpljenja, bolečin in žalosti preterpel, se ravno zato ta pot imenuje: „*Pot svetega Križa*“ ali „*Križev pot*“, „*pot Kalvarije*“, „*pot bolečin in žalost*“.

Ker je naš Odrešenik na tem potu dvanajstkrat zadržan, po smerti pa dvakrat prenešen bil, s križa namreč v naročje svoje prežalostne Matere, potem pa v grob,

zato se tudi sveti Križev pot v štirinajst postaj ali štacijonov razdeluje.

Bere se ¹⁾, da je Marija Devica, potem ko je bil Jezus v nebesa odšel, ves čas svojega življenja tiste kraje obiskovala, na katerih je njen Sin terpel, in čudeže delal. Te misli je bil tudi Leon Papež X. ²⁾ Pobožna sestra Marija Agreda ³⁾ tudi pripoveduje, da Marija, naša preljuba Mati, ni nikoli prenehala obiskovati tistih svetih krajev, in da je ondi z žalostnim srcem premišljevala, kako grozovitne martre je mogel terpeti njen Sin. Po tem takim se sme reči in terditi, da je Marija Devica najperva sveti Križev pot obiskovala, in to pobožno vajo pri kristjanih začela.

Obiskovanje svetega Križevega pota je premišljevanje britkega terpljenja našega Gospoda Jezusa Kristusa pri sleherni postaji. Kako prijetno je to premišljevanje v Božjih očeh, ni mogoče ne prav dopovedati in ne popisati. Sveti Bonaventura ⁴⁾ pravi: „*Nobena pobožnost ne obudi toliko svetih željá, kakor premišljevanje terpljenja, križa in smerti našega Gospoda Jezusa Kri-*

1) Lib. 6. Revelat. c. 16. — 2) Breve Regulam profitentibus. — 3) Demit. Civ. Dei. p. 3. lib. 8. Cap. 28. — 4) Stimul Divin. amor. C. p. 1.

*stusa. O prečudno terpljenje! po kterega pre-
mišljevanji se duša takó visoko povzdigne,
da ne le samo angeljem enaka, temuč vsa
božja postane.“ Sv. Frančišek Salezij pravi,
da se po premišljevanji Kristusovega terp-
ljenja najpopred ljubezen Božja v naših
sercih vžge; zato ga imenuje najbližnjo
pot k vsem čednostim in k nedolžnemu
življenju. Sv. Albert, ¹⁾ imenovan Veliki,
učí, da je premišljevanje Kristusovega ter-
pljenja bolj zaslužljivo, kakor če bi se kdo
celo leto ob suhem kruhu postil, do kervi
bičal, ali bós v svete dežele na božjo pot
hodil.*

Molitev

pred svetim Križevim potom.

M o l i m o .

Začni, prosimo, o Gospod s svojim duhom naše djanje, in spremljaj ga s svojo sveto pomočjo, da se vse naše molitve in dela vselej iz Tebe začnó, in iz Tebe začete tudi v Tebi končajo. Po Kristusu, Gospodu našem. Amen.

¹⁾ Roset. Exercit. 1.

Darovanje

svetega Križevega pota.

O moj dobrotljivi Jezus! ljubim Te čez vse, ker si večna dobrotta in brezkončna milost. Žal mi je iz vsega serca, da sem kdaj Tebe, o največi Dobrotta! razžalil. Darujem Ti ta sveti Križev pot k Tvoji časti v spomin tistega težavnega pota, po katerem si zavoljo mene ubozega grešnika hodil. Jaz želim vsih odpustkov se vdeležiti, kateri so za sveti Križev pot podeljeni, toraj tudi želim, vse takó opraviti, kar in kakor je k zadobljenju odpustkov storiti potreba. Prosim Te, o Jezus! dodeli mi gnado in moč, da s tem svetim Križevim potom v tem življenju Tvojo milost, v prihodnjem pa večno veselje zaslužiti zamorem.

Ako še nisi odpustkov Bogu daroval, za ktere mu jih darovati želiš, da bi jim k pridu prišli, mu jih zdaj daruj.

Pri nekterih postajah se zadobé popolni odpustki; ker pa nobeden ne more sam za-se več kakor le en popolni odpustek zadobiti, toraj naj prvi popolni odpustek sebi v prid oberne, druge pa za duše v vicah Bogu daruje, kakor n. pr.: za dušo svojega očeta, matere, brata, sestre, prijatelja ali ktereга družega i. t. d.

I. postaja.

Jezus k smerti obsojen.

V. Molimo Te, o Kriste! in Te hvalimo.

O. Ker si s svojim križem svet odrešil.

Premisli prečudno ponižnost svojega nedolžnega Jezusa, s katero je On krivično sodbo brez vsega zgovarjanja poslušal, in sprejel. Tvoji grehi so tiste lažnjive in krivične priče, ktere so sodbo podpisale. Hudoba tvojega jezika, s katero si se večkrat zoper Boga, in svojega bližnjega pregrešil, je sodnika oslepila, da je nedolžnega Jezusa k smerti obsodil. Oberni se tedaj k njemu, jokaj in zdihni bolj s srcem, kakor z ustmi:

O moj ljubeznjivi Jezus! kako nezmerna je tvoja ljubezen proti meni ubogemu grešniku! Boš le tedaj za nevredno (hudobno) stvar ječo, vervi verige in tepenje terpel? in k taki grozovitni smerti obsojen? Oh! to rani moje serce in sili objokovati vse pregrehe, ktere sem s svojim jezikom storil. Jaz jih tedaj obžalujem, in kličem k Tebi: O moj Jezus! usmiljenje, prosim Te, usmiljenje in milost, o Jezus!

Oče naš. Češčena si Marija. Čast bodi Bogu.

Usmili se nas. o Gospod! usmili se nas!

II. postaja.

Jezus vzame križ na svoje rame.

V. Molimo Te, o Kriste! in Te hvalimo.

V. Ker si s svojim križem svet odrešil.

Premisli, s kakošnim veseljem in radovoljnim srcem dobrotljivi Jezus sveti križ objame, in kakó poterpežljivo tepenje in suvanje malopridnega ljudstva prenaša! Ti pa poln nevolje in nepoterpežljivosti bežiš pred križem, kar je mogoče! Mar li ne veš, da se ne more brez križa nebeško veselje zadobiti? Oh! objokuj svojo slepoto, obrni se k svojemu Gospodu, zdihni in reci:

Ne Tebi, o Jezus! temuč meni se spodobi križ. O težki križ! kterega so moji grehi Tebi naložili. O ljubeznjivi Jezus! dodeli mi svojo gnado in moč, vse križe brez godernjanja objeti, ktere sem s svojimi grehi zaslužil. Stori, da bom svoj križ voljno objel, in se tako od svetá ločil; daj mi tako ljubezen do križa, da si bom vselej s tvojo služabnico sv. Terezijo vošil in želel: *terpeti ali umreti, umreti ali terpeti.*

Oče naš. Češčena si Marija. Čast bodi Bogu.

Usmili se nas, o Gospod! usmili se nas!

III. postaja.

Jezus pade prvič pod križem.

V. Molimo Te, o Kriste! in Te hvalimo.

O. Ker si s svojim križem svet odrešil.

Poglej, in premisli, kako tvoj Jezus, zavoljo tolikanj prelite kervi ves oslavljen, prvič na zemljo pade. Oh! kako je s pestmi bít, z nogami teptan in suvan! Vendar ni ne žalovanja, ne nejevolje iz njegovih ust slišati. Ti pa tarnáš in tožiš, če le majhen križ občutiš ali zoperno besedo slišiš. Oh! sovraži svojo nepoterpežljivost, svoj napuh in svojo nečimernost; zdihni k Jezusu:

O ljubeznjivi Jezus! poglej, jaz najbolj zaverženi grešnik klečim pri tvojih nogah. Oh kolikrat in v kako velike grehe sem padel! kolikrat sem se v globočino hudo-bije pogreznil! O Jezus, stegni in podaj mi svoje roke! Pomoči, o Jezus! pomoči pri Tebi iščem, da ves čas svojega življenja nikdar nikoli v smertni greh ne padem, in da takó v svoji zadnji uri svoje zveličanje upati zamorem.

Oče naš. Češčena si Marija. Čast bodi Bogu.

Usmili se nas, o Gospod! usmili se nas!

IV. postaja.

Jezus sreča svojo žalostno mater.

V. Molimo Te, o Kriste! in Te hvalimo.

O. Ker si s svojim križem svet odrešil.

Oh, kako veliko žalost in bolečino je občutilo serce Jezusovo! Oh, s kakošno grenkostjo in žalostjo je bilo napolnjeno Marijino serce, kadar sta se srečala! Poslušaj, o nehvaležna duša! „*Kaj ti je storil moj Sin?*“ kliče k tebi Marija. — *Kaj hudega ti je storila moja mati?*“ te vpraša Jezus. Oh! zapusti že enkrat svoje grehe, zavoljo katerih midva tako žalost in martro terpiva. O grešnik! kaj praviš k temu? Reci tedaj, in zdihni iz serca:

O božji Sin Marije! o presveta Mati mojega ljubeznjivega Jezusa! ves potert in ponižan klečim pri vajinih nogah. Jaz sem tisti izdajavec, s svojimi grehi sem brusil meč, kateri je vajino serce ranil. Oh! meni je iz serca žal; prosim vaji, odpustita mi. Milost, o Jezus! milost, o Marija! Po svoji veliki milosti mi dodelita gnado, da nikdar več ne bom grešil, temuč da bom vajino

grenko terpljenje in žalost noč in dan pre-mišljeval in objokoval.

Oče naš. Češčena si Marija. Čast bodi Bogu.
Usmili se nas, o Gospod! usmili se nas!

V. postaja.

Simon iz Cirene pomaga Jezusu križ nositi.

V. Molimo Te, o Kriste! in Te hvalimo.

O. Ker si s svojim križem svet odrešil.

Spomni se, da si ti tisti Simon, ki je nečimernosti sveta in sladnostim svojih počutkov ves podveržen, ki svoje križe, ne iz serca radovoljno, temuč le ker se jih ubraniti ne more, z veliko nevoljo nosi. Oh zbudi enkrat svoje serce, in usmili se svojega tako obloženega Zveličarja. Sprejmi radovoljno vse križe in nadloge, ktere ti bo tvoj ljubeznjivi Oče pošiljal. Terdno skleni, ne samo vse zopernosti s poterpežljivostjo prenašati, temuč tudi svojemu Bogu zanje hvaležnega se skazovati; prosi ga tako-le:

O ljubeznjivi Jesus! jaz Te zahvalim za toliko priložnost, ktero mi daješ, da bi zate terpeti, in zase kaj zaslužiti zamogel. Oh, moj Bog! daj mi gnado, vse, kar se

mi bo v tem življenji težkega prigodilo, s poterpežljivim srcem prenašati in s tem večnega veselja se vdeležiti. Stori, o Jezus! da bom tukaj s Teboj jokal in terpel, poglej pa s teboj v nebesih gospodoval.

Oče naš. Češčena si Marija. Čast bodi Bogu.

Usmili se nas, o Gospod! usmili se nas!

VI. postaja.

Veronika podá Jezusu potni pert.

V. Molimo Te, o Kriste! in Te hvalimo.

O. Ker si s svojim križem svet odrešil.

Poglej, in premisli v tem pertu sveto obličje svojega Zveličarja! Ljubi Jezusa, in s to ljubeznijo vtisni njegov obraz v svoje serce. O kako srečen boš, ako boš z Jezusovim obrazom v svojem sercu živel, in z njim greš v večnost! Da tedaj to gnado zadobiš, prosi svojega Boga, in reci:

O moj prežalostni Jezus! prosim Te, vtisni v moje serce sveti obraz svojega obličja, da bom brez nehanja na Te mislil, noč in dan tvoje grenko terpljenje pred očmi imel, in svoje grehe objokoval. O Jezus! s kruhom tvojega terpljenja hočem

svojo dušo nasitovati, in moje oči bodo vselej solze točile nad mojimi pregrehami.

Oče naš. Češčena si Marija. Čast bodi Bogu.

Usmili se nas, o Gospod! usmili se nas!

VII. postaja.

Jezus pade drugič pod križem.

V. Molimo Te, o Kriste! in Te hvalimo.

O. Ker si s svojim križem svet odrešil.

Premisli, kako Jezus, tvoj Bog in Gospod, zopet na zemlji leži, ves oslavljen zaradi velikih bolečin, terpinčen in zaničevan od sovražnikov. Premisli, da tvoja prevzetnost je Jezusa poterla in ga na zemljo vergla, ter je prenesti ne more. Oh, zapusti svojo ošabnost, ne bodi več tako napuhjen! Spokori se, in skleni ponižnejši biti. Reci s skesanim srcem:

O prečastitljivi Jezus! akoravno vidim, da na zemlji pod težo križa ležiš; vendar Te molim in častim, kakor svojega močnega, večnega Boga. Prosim Te, poteri moj napuh, vzemi iz mojega serca vso ošabnost, da bom svojo nečimernost spoznal, vse zasramovanje s tako Tebi dopadljivo ponižnostjo sprejemal, da bom s tem gnado

zadobil, tudi s teboj v nebeškem kraljestvu povikšan biti.

Oče naš. Češčena si Marija. Čast bodi Bogu.

Usmili se nas, o Gospod! usmili se nas!

VIII. postaja.

Jezus tolaži Jeruzalemske žene.

V. Molimo Te, o Kriste, in Te hvalimo.

O. Ker si s svojim križem svet odrešil.

Premisli, in prevdari v svojem sercu, kako veliko vzroka imaš jokati in žalovati; prvič zavoljo svojega ljubeznjivega Jezusa, kateri zavoljo tebe toliko terpi; drugič sam nad seboj, ker tako nehvaležen ostaneš, in ne nehaš njega žaliti. Kakó moreš v premišljevanji njegove grozovitne martre terdovraten biti? Poglej, kako milostljivega in ljubeznjivega se Jezus proti revnim ženam skazuje! Oberni se k njemu z zaupanjem in zdihni s srcem:

O moj ljubeznjivi Jezus! Oh! kako je to, da se moje serce ne raztopi od solz velike žalosti? Solze, oh, Jezus! prosim, solzé prave pokore, in srečnega usmiljenja mi daj, da z objokanimi očmi in s skesanim srcem tiste gnade deležen postanem,

ktero si ženam skázał. Oh, Jezus! ne obrni od mene svojih milostljivih oči; poglej me ubozega grešnika, da bom tudi jaz poln tolažila o zadnji uri Tebe po smerti gledati mogel.

Oče naš. Češčena si Marija. Čast bodi Bogu.

Usmili se nas, o Gospod! usmili se nas!

IX. postaja.

Jezus pade tretjič pod križem.

V. Molimo Te, o Kriste! in Te hvalimo.

O. Ker si s svetim križem svet odrešil.

Oh, s kakó veliko bolečino je Jezus že tretjič pod križem padel! Premisli, kako je Jezus, On krotka in nedolžna ovčica od Judov in nevernikov, kakor od steklih volkov, tepen, suvan, semtertje po terdih kamnih vlečen. O nesrečni greh, ki samega Sinu Božjega tako grozovitno martraš! O grešnik, ni morebiti tvoj ves poterti in zmarrani včlovečeni Bog vreden tvojih solz? Oh reci tedaj ves objokan:

O vsegamogočni Bog! kateri nebo in zemljo z enim prstom držiš, kdo Te je tako neusmiljeno vergel? Oh nobeden drugi, kakor moja pregreha, v katero sem tolikrat

zopet padel. Moja hudobija ni jenjala, in zato se je množilo tvoje terpljenje. Toda poglej, o Jezus! pri tvojih nogah zdaj klečim s skesanim srcem, in terdno sklenem, svoji hudobiji konec storiti. Z objokanimi očmi Ti obljubim: da nikdar več nočem grešiti. O moj Bog! nikdar več, nikdar več ne.

Oče naš. Češčena si Marija. Čast bodi Bogu.
Usmili se nas, o Gospod! usmili se nas!

X. postaja.

Jezusa slečejo in mu žolča piti dajo.

V. Molimo Te, o Kriste! in Te hvalimo.

O. Ker si s svojim križem svet odrešil.

Premisli, o duša! kako je Jezus zunaj na svojem životu ves ranjen in stepen, tudi znotraj z grenkim žolčem mučen. Poglej, kako On tvojo nesramožljivost, nespodobnost in nečimernost v obleki s svojo nagoto plačuje, z žolčem tvojo požrešnost! Ali moreš svojega nazega Jezusa brez usmiljenja pogledati? Oh verzi se k nogam svojega nazega Jezusa, in rêci k njemu:
O žalostni Jezus! kako velik razloček je med Teboj in menoj! Ti si ves ranjen, poln grenkosti, in ves s kervjo oblit; jaz

pa ves nečimern, poln sladnosti in veselja, ali saj tak želim biti. Oh, jaz nisem na pravem potu! O Jezus! pelji me Ti na pravo cesto. Stori, da mi bodo vse sladnosti tega svetá grenke in zoperne, da bom namesto njih želel tvoje terpljenje občutiti, in da tako vreden postanem, s Teboj večno veselje uživati.

Oče naš. Češčena si Marija. Čast bodi Bogu.
Usmili se nas, o Gospod! usmili se nas!

XI. postaja.

Jezus na križ pribit.

V. Molimo Te, o Kriste! in Te hvalimo.

O. Ker si s svojim križem svet odrešil.

Premisli neizrečeno bolečino, katero je dobrotljivi Jezus občutil, kadar so Judje njegovo mesó, kite in žile z žebli prebijali. Oh! kako je to, da se tvoje serce žalosti ne razpoči, ker vidiš, da tvoji grehi tako neusmiljeno tvojega Zveličarja mučijo! Saj zdaj toči solzé, obžaluj svoje grehe, in reci:

O dobrotljivi, zavoljo mene križani Jezus! vlij v moje serce strah in ljubezen do Tebe. In ker so moji grehi tisti žebli, kateri so Tebe na križ pribili, stori s svojo

gnado, da bodo vse moje hude želje, in občutki na Tvoj križ pribiti in tamkej umorjeni, da bom že v življenji, in po smerti s Teboj v nebesih večno kraljevati zamogel.

Oče naš. Češčena si Marija. Čast bodi Bogu.

Usmili se nas, o Gospod! usmili se nas!

XII. postaja.

Jezus umerje na križi.

V. Molimo Te, o Kriste! in Te hvalimo.

O. Ker si s svojim križem svet odrešil.

Odpri tukaj svoje oči in premišluj svojega z žebli na križ pribitega Jezusa. Pogledaj vse blede obličje Božje. Poslušaj, kako prosi odpuščenja tistim, kateri ga križajo, in žalijo. Razbojniku obljubi nebeško kraljestvo, svojo mater izroči Janezu, svojo dušo priporoči nebeškemu Očetu, poslednjič pa z nagnjeno glavo umerje. Tako je toraj moj Jezus umerl? Res, umerl je na križi, in zavoljo mene. O moja duša! kaj boš zdaj počela? Oh! ne hodi proč, kakor le s ponižnim in skesanim srcem. Objemi križ, in zdihni k Jezusu:

O moj ljubeznjivi Zveličar! vem in spoznam, da so moji grehi tisti rabeljni, kateri so Tebe tako neusmiljeno umorili.

Nobene milosti nisem vreden, ker sem Tebe križal. Pa kako veliko veselje in upanje občuti moja duša, kadar Te slišim tudi za tiste prositi, kateri so Tebe križali. Kaj hočem toraj za Te storiti, ker si Ti toliko za-me storil? Poglej, o Jezus! jaz sem pripravljen in voljan vsem odpustiti, kateri so me kdaj razžalili. Res, moj Bog! za-voljo tvoje ljubezni odpustim vsim, iz serca jih objamem, in jim želim vse dobrote skazati; in tako tudi upam ob svoji smertni uri tvoje vesele besede zaslišati: „*Še danes boš z menoj v raji*“.

Oče naš. Češčena si Marija. Čast bodi Bogu.

Usmili se nas, o Gospod! usmili se nas!

XIII. postaja.

Jezus je s križa snet, in Mariji v naročje položen.

V. Molimo Te, o Kriste! in Te hvalimo.

O. Ker si s svojim križem svet odrešil.

Premisli, kako ojster je bil meč, kateri je serce žalostne Matere prebodel; kadar si je ona svojega mertvega Sina v naročje vzela. Videla je njega vsega ranjenega in kervavega. O kakšno žalost in bolečino je

ona tistikrat v svojem sercu občutila! Kteri meč pa je bil tako ojster, ki je prebodel njeno serce? Oh! greh je bil, kteri je Jezusu življenje vzel, in Marijino serce tako močno ranil. Objokuj toraj ta grozovitni greh. Skleni svoje solzé s solzami svoje žalostne Matere, in zdihni k nji tako:

O Kraljica vseh marternikov! kdaj bom vreden, da bi prav občutil tvojo žalost in muko? Kdaj bom zadobil milost, tvojo žalost v svojem serci nositi in s teboj terpeti? O velika Gospá! sprosi mi to milost, da noč in dan žalujem nad svojimi grehi, kteri so tebi tako žalost storili; da bom ves skesan in spokorjen, v zapanji in ljubezni zate umerl, in po smerti s teboj večno živel.

Oče naš. Češčena si Marija. Čast bodi Bogu.

Usmili se nas, o Gospod! usmili se nas!

XIV. postaja.

Jezus je v grob položen.

V. Molimo Te, o Kriste! in Te hvalimo.

O. Ker si s svojim križem svet odrešil.

Premisli tukaj žalovanje, zdihovanje, in jokanje Magdalene, Janeza in družih pobožnih duš, kedar jim je bil Jezus odvzet,

in v grob položen. Zlasti pa si k sercu vzemi težavo in britko žalost Marije, nje-gove Matere, kedar je zgubila iz naročja svojega ljubeznjivega Sina. V premišlje-vanji le-te njene žalosti in njenega terpljenja se moraš res sramovati, da si pri obisko-vanji tega Križevega pota tako malo usmi-ljenja občutil. Oh! zbudi svoje serce saj zdaj pri tej poslednji postaji. Poljubi s častjo kamen sv. groba, položi v duhu vanj svoje serce, in reci svojemu mertvemu Jezusu:

O usmiljeni Jezus! kateri si tako ker-vavo pot iz ljubezni do mene storil, v tem grobu ležečega Te častim in molim. Oh! želim in vošim Tebe v svojem sercu za-pertega imeti, da bi s Teboj sklenjen, po tem sv. Križevem potu k novemu življenji vstal, in se v tvoji milosti iz tega sveta ločiti zamogel. Po zasluženji tvojega terpljenja, kterega sem premišljeval, mi dodeli da bo na poslednjo uro tvoje sveto Rešnje Telo moja popotnica; da bodo moje zadnje besede: *Jezus, Marija, Jožef!* in da svoje zadnje zdihovalje s tistim zdihovaljem sklenem, s katerim si Ti na svetem križi svojo sveto dušo izdihnil. Daj mi z živo vero, s terdnim zaupanjem in z gorečo ljubez-

nijo s Teboj in zavoljo Tebe umreti, in
potlej s Teboj na večne čase živeti. Amen.

Oče naš. Češčena si Marija. Čast bodi Bogu.

Usmili se nas, o Gospod! usmili se nas!

M o l i t e v .

Nebeški Oče, večni Bog! po tisti lju-
bezni, s katero si svojega Sina Jezusa Kri-
stusa zavoljo mene na svet poslal, in s
ktero je On po svoji britki muki in grenki
smerti mene odrešil, Ti darujem ta sv.
Križev pot, kterege sem s tvojo gnado
obiskoval. Vzemi to pobožno opravilo k
povikšanji svoje časti, v zahvalo za vse
meni in drugim podeljene gnade, za od-
puščenje grehov vsega sveta, za pomoč
revnim dušam v vicah, zlasti pa za ktere
sem v začetku prosil. O milostljivi Oče ne-
beški! poglej na obličje Kristusa, svojega
Sina, usliši glas njegove svete Kervi, in bodi
milostljiv meni obogemu grešniku! Amen.

Nekteri na zadnje tudi molijo 6 Očenašev in 6
Češčena si Marij. Akoravno je ta navada dobra in po-
božna, vendar ni ravno potrebna, temuč samo premišlje-
vanje terpljenja našega Zveličarja je k zadobljenju odpust-
kov potrebno, in le to je cilj in konec sv. Križevega pota.

Hvaljen bodi naš križani Zveličar Jezus
Kristus in njegova prežalostna Mati Marija!

Pesem

pri svetem Križevem potu.

Oh, pridite stvari!

Kaj, glejte se godí!

On, kter' nas vse žíví,

Strašno za nas terpí.

I. postaja.

Razgajžlan, zapljuvan,

In kronan, zasram'van;

Pred sodbo je pelján,

Nedolžno v smert izdán.

II. postaja.

Glej križ mu naložé

Na ranjene ramé,

Oh, Jagnje Božje gré,

In nese vseh dolgé.

III. postaja.

Opešal je v močéh,

Podrè ga križ, naš gréh,

Vtopljen v svetá dolgéh

Leží potert na tléh.

IV. postaja.

Oh žalosten spomin!
 Ker sreča Mater Sin;
 Nji gre meč bolečin
 Do serca globočin.

V. postaja.

Omagal Jezus je
 Od teže križeve;
 O Simon, prosim te,
 Ne brani križa se!

VI. postaja.

S pertom Veronika
 Obriše Jezusa;
 Spomin za to ji da
 Terpljenja britkega.

VII. postaja.

Slabosti ves prevzét
 Pod križem pade spét;
 O, jenjaj, grešni svét!
 Po grehu hrepenét'!

VIII. postaja.

Usmiljene žené!
 Ne jókajte za-Mé;
 Točite za-se lé
 Spokornih sere solzé.

IX. postaja.

Oh, Jezus omedlí,
 Pod križem spet leží;
 Naj vendar se zbudí,
 Kdor še v pregrehah spí!

X. postaja.

Ko pride na goró,
 Ga slečejo gerdó,
 Pijačo mu dajó
 Ostudno in grenkó.

XI. postaja.

Na križ ga položé,
 Razpnó roke, nogé,
 Žebli mu zdaj nové
 Še rane naredé.

XII. postaja.

Na križi tam visí,
 Oh, sveta têče Kri!
 Za grehe vseh ljudi
 Zveličar smert storí.

XIII. postaja.

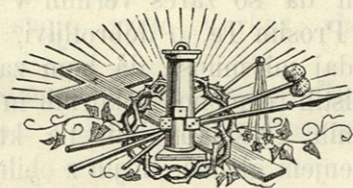
Marija, k teb' hitim,
 Tvoj'ga Sinú častím.
 Z Vama, dokler živím,
 Rad jokam in terpím.

XIV. postaja.

Za naš greh mertvega
 Molimo Jezusa,
 In položimo ga,
 V grob svojega serca.

* * *

O Jezus! hvala zdaj
 Ti bod' ino vselej;
 Skoz svojo smert nam daj
 Te ljubiti' vekomaj.

MOLITVE

za dosego svetih odpustkov.

O Jezus, ki si na svet prišel ter nam pravo življenje daješ; verujem, da si svoji sv. Cerkvi za to ključne nebeškega kraljestva izročil, da je vse, kar na zemlji odveže ali zaveže, tudi v nebesih odvezano ali zavezano. — Tudi terdno verujem, da si Ti, o Jezus! svoji Cerkvi oblast dal, odpustke deliti, in da so zares vernim v duhovno pomoč. Prosim Te, o dobrotljivi, usmiljeni Jezus! daj mi milost, da bom zamogel iz števila tistih resnično spokornih in z Bogom spravljenih grešnikov biti, na ktere Ti z dopadajenjem gledaš, in jih z obilnimi gnadami obdaruješ. To upam deseči od Tebe, moj Zveličar, in prišel sem k Tebi v cerkev*), kjer se v presvetem Zakramentu znajdeš, še poslednjo dolžnost dopolnit, ktero sveta katoliška Cerkev k dosegi popolnih odpustkov tirja; tukaj Tebi, o milostljivi Jezus, vse potrebe svete

*) To je: bratovsko cerkev obiskati, ki je v Celji kapucinska, drugod vsaka farna cerkev.

Cerkve in vsega kerščanstva izročim in priporočim.

1. Za povikšanje sv. katoliške Cerkve.

O Bog! najvišji Pastir in Oče vseh vernih, ki s svojim sv. Duhom celo telo sv. Cerkve vladaš in posvečuješ, ki si po Jezusu Kristusu veličastvo svojega sv. Imena vsem narodom oznanil; ohrani delo svojega usmiljenja, da tvoja sv. Cerkev v vsem dobrem raste, se po vsi zemlji razširja in v spoznanji in češčeni tvojega presvetega Imena stanovitna ostane.

Da svojo sveto Cerkev vladaš in ohrani!

Prosimo Te, usliši nas, o Gospod!

Oče naš. Češčena si Marija. Čast bodi Bogu.
(Dvakrat).

2. Za edinost kerščanskih poglavarjev.

O Bog, ki pravi mir daješ in edinost ljubiš, dodeli vsem kerščanskim poglavarjem, svojim služabnikom in namestnikom na zemlji, polno spravo in edinost; odverni vse škodljive vojske in razpertije, da tvoji verni v pravi prostosti Tebi vredno in zvesto brez ovire služiti zamorejo.

Da kerščanskim kraljem in poglavarjem mir in edinost daj.

Prosimo te, usliši nas, o Gospod!

Oče naš. Češčena si Marija. Čast bodi Bogu.
(Dvakrat).

3. Za zatiranje krivoverstva.

O vsegamogočni, večni Bog! ki želiš, da bi bili vsi zveličani, in nočeš, da bi se kdo pogubil: ozri se milostljivo na vse zmotene krivoverce, ki jih je lažnjivi in goljufivi sovražnik v krivoverstvo in vraže zapeljal; prosimo Te, usmili se jih in pripelji jih na pot resnice; in daj vsem, da razpertije v veri zapustijo, vse zmote odložijo in k edinosti tvoje resnice pridejo, po Jezusu Kristusu. Amen.

Da sovražnike svoje sv. Cerkve ponižaj, in spreoberni.

Prosimo te, usliši nas, o Gospod!

Oče naš. Češčena si Marija. Čast bodi Bogu.
(Dvakrat).

4. Za svetega Očeta, Rimskega Papeža.

Najvišji in večni Pastir, Jezus Kristus! Tebi priporočim našega Papeža I., tvojega prvega namestnika na zemlji. Usliši njegove

prošnje, spolni njegove želje in molitve, ki Tvojo čast povikšuje in srečo Tvoje Cerkve množi. Vodi, rasvetluj, poterdi, varuj, podpiraj ga, da tvojo sv. Cerkev vselej k tvoji božji časti in k našemu dušnemu zveličanju vlada. Amen.

Da apostolskega Pastirja in vse cerkvene ustanove v svoji sv. veri ohrani.

Prosimo Te, usliši nas, o Jezus!

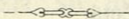
Oče naš. Češčena si Marija. Čast bodi Bogu. Verujem v Boga Očeta.

Molitev.

O Bog vsega usmiljenja! ki si sv. Cerkvi moč in oblast dal, odvezovati in zavezovati, hvaležno se poslužimo milost, ki jih nam z delitvijo odpustkov deliš. Ne daj nam pa pozabiti, da se le resnično spokorni grešniki, ki svoje serce z dobro spovedjo očistijo in svoje duše z vrednim sv. Obhajilom poterdijo, popolnih odpustkov vdeležijo. Dostavi, o dobrotljivi Oče nebeški! kar nam ojstih pokoril prvih kristjanov primanjkuje, po svoji ljubezni in neskončnem zasluženju Jezusa Kristusa, tvojega Sina, v katerem vsi milost in odrešenje imamo, in od tvoje milosti večno

zveličanje upamo. Po ravno tem Jezusu Kristusu, Gospodu našem. Amen.

Opomin. Te molitvice opravi vsaki mesec po spovedi in sv. obhajilu za popolne odpustke bratovščine sv. Uršule v cerkvi. Kdor ne zna brati, ali teh molitvic pri rokah nima, naj moli: Oče naš, Češčena si Marija, Čast bodi Bogu (s e d e m - k r a t) in sv. apostolsko vero v Papežev namen za edinost kerščanskih poglavarjev, zatiranje krivoverstva in povikšanje sv. matere katoliške Cerkve.

Zlate molitvice,

Uršulinskemu društvu priporočene, in tudi za vse kristjane dobre, ter vredne, da bi se jih vsakteri na pamet navadil in naučil, da bi jih lahko tudi med delom in spotoma opravljal in molil.

I.

Zjutraj se prekrižaj in reci:

Oče nebeški! lepó Te zahvalim, da si me ohranil nocojšnjo noč, obvaruj me tudi današnji dan! Bodi vse k tvoji Božji časti in k mojemu dušnemu zveličanju. Amen.

Jezus, Marija in sv. Jožef! Vam izročim za zdaj in vselej svojo dušo in svoje telo.

II.

O Bog! verujem, da si ti pri meni, in te ponižno molim. Upam, da me ne boš zapustil, in te za to prelepo prosim, ljubim te, in zročim ti vse svoje misli, besede in djanja.

III.

O Marija, preljuba mati, moje zaupanje in pribežališče! v tvojem varstvu želim živeti in umreti! Varuj me greha in sprósi mi Božjo pomoč. Preljubi angelj Božji in zvesti moj varh, varno me vodi in povsod me spremljaj in varuj!

IV.

Stori zjutraj dober namen in ga večkrat čez dan ponovi, rekoč:

O moj Bog! vse, kar govorim, delam in terpim, bodi v tvojo večo čast, vse iz ljubezni do Tebe, o moj Jezus!

V.

Pri vživanji jedí in Božjih darov: posebej pred jedjo se moli: Oče naš. Češčena si Marija. Čast bodi Bogu. Jedí se prekrižajo, rekoč:

Blagoslovi, o Gospod, nas in té tvoje darí, ki jih bomo od tvoje dobrote vživali,

ki živiš in kraljuješ, Bog od vekomaj do vekomaj. Amen.

Po jedi:

Zahvalim Te, vsegamogočni, večni Bog, za vse dobrote tvoje; po Jezusu Kristusu, Gospodu našem. Amen.

Oče naš. Češčena si Marija. Čast bodi Bogu.

VI.

Kadar koga srečaš, izgovori lepo kerščansko pozdravljenje, rekoč:

Hvaljen bodi Jezus Kristus!

In tako pozdravljen odgovori:

Na vekomaj. Amen.

VII.

V skušnjavi zoper sveto čistost reci:

O Jezus, Marija in sveti Jožef! Vam izročim svojo dušo in svoje teló. Rajši hočem umreti, kakor grešiti.

Kadar te jeza napada, zdihni, rekoč:

O ves pohlevni in iz serca ponižni Jezus! daj mi voljno poterpeti. O Marija, vsa krotka Devica! prosi za-me, da se ne serdim, ne togotim.

V vsakteri skušnjavi prosi, moli in zdihuj, rekoč:

Bog! pridi mi na pomoč; Gospod!
hiti mi pomagat.

VIII.

Na večer ako ne moreš sv. roženkranca moliti, moli vsaj nektere svete Očenaše, Česčenasimarije, in poslednjič zdihni, rekoč:

Oče nebeški! lepo te zahvalim za vse
dobrote tvoje; prosim Te, odpusti mi moje
grehe, in daj mi mirno lahko noč, in svojo
pomoč! Marija! ljuba moja mati, tvojemu
zvestemu varstvu se priporočim! — Pre-
ljubi angelj, varh moj, varuj me nocoj!
Bog daj vernim mertvim večni mir in
pokoj, in večna luč naj jim sveti. Amen.

Pređen zaspíš, se navadi vsaki večer vsaj ob kratkem svojo vest izpraševati, kaj si skozi dan hudega storil, in dobrega zamudil, ter se potem skesaj, in prosi Boga odpuščenja, in stori dober sklep, z Božjo pomočjo se bolj zvesto hudega varovati in dobro delati. — In vedi, da to veliko pomaga k popolnosti.

IX.

Ako se po noči zbudiš in spati ne moreš, varuj se, da te kaka skušnjava ne zmoti, zatoraj premišljuj in zdihuj, rekoč:

Enkrat moram umreti; — pa ne vém
kje, tudi ne vém, kdaj, in kako; to pa

dobro vém, da, če v smertnem grehu umerjem, bom pogubljen vekomaj. Oh, tega Bog ne daj! — Sveta Marija, Mati Božja! prosi za-me, ubozega grešnika, zdaj in ob uri moje smerti. Amen.

X.

Svoje molitvice več ali manj slabo opravljene sklepaj, rekoč:

Oče nebeški! sprejmi mojo slabo molitev, in kar moja pobožnost ne veljá, naj moj usmiljeni Jesus dodá! Amen.

XI.

Molitvica, ki so ji sv. Oče Pij VII. 19. maja 1819 sto dni odpustkov podelili, ako se vsaki dan moli, rekoč:

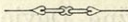
Naj se zgodi, visoko hvali in vekomaj častí najpravičniši, najviši in najljubeznjivši sveta volja Božja v vseh rečeh.

XII.

Molitvica, se vseh svetih maš vdeležiti, ki je dobro, jo trikrat na dan: zjutraj, opoldne in na večer pobožno opraviti.

O Bog, nebeški Oče! Tebi darujem vse svete maše, ktere se danes po vsem svetu opravljajo, ktere so se od začetka kerščanstva do zdaj darovale, in tudi tiste,

ki bodo še na dalje do konca sveta brane v sv. katoliški Cerkvi. — Se vsih vdeležiti priserčno želim in prosim, ter vse Tebi darujem, kakor ravno toliko darov spoštovanja, ljubezni, prošnje, sprave in zahvale, po Jezusu Kristusu, tvojem preljubem Sinu in Zveličarju našem: ker ž Njim, po Njem in v Njem imaš, Oče nebeški! v edinosti svetega Duha vso čast in hvalo od vekomaj do vekomaj. Amen.

Sveto darovanje

predrage Kervi Gospoda našega Jezusa Kristusa, v zahvalo toliko darov in milost, ki jih je prejela presveta Devica Marija, Božja mati, sosebno v svojem brezmadežnem spočetji.

I.

Večni, najmilostivši Oče nebeški! Tebi darujem predrago Kri tvojega Sina in Gospoda našega Jezusa Kristusa v družbi in imenu preblažene in prečiste Device Marije in vsih svetnikov v nebesih, kakor tudi vsih izvoljenih na zemlji, v zahvalo za vse milosti in darí, s katerimi si oblagodaril svojo najpokorniši hčer, posebno

o njenem brezmadežnem Spočetji. Darujem tebi tudi to predrago Kri v spreobrnjenje vsih grešnikov, v poveličanje in razširjanje presvete Cerkve, za zdravje in srečo rimskega Papeža in v njegov namen. — Čast bodi Bogu. —

II.

Večna in včlovečena Beseda, Jezus Kristus, Tebi darujem tvojo lastno predrago Kri v edinosti in v imenu preblažene, brezmadežne Device Marije in vsih svetnikov v nebesih, pa tudi izvoljenih na zemlji, v zahvalo za vse milosti in darove, s katerimi si oblagodaryl svojo, Tebi čez vse vdano Mater, posebno pa o njenem brezmadežnem Spočetji. Darujem Ti tudi tvojo predrago Kri za spreobrnjenje vsih grešnikov, v poveličanje in razširjanje presvete Cerkve, za zdravje in srečo rimskega Papeža in v njegov namen. — Čast bodi Bogu. —

III.

Večni Bog, Tolažnik sveti Duh! Tebi darujem predrago Kri Jezusa Kristusa v edinosti in v imenu preblažene, brezmadežne in prečiste Device Marije in

vsih svetnikov v nebesih, pa tudi vsih izvoljenih na zemlji, v zahvalo za vse milosti in darove, s katerimi si oblagodaryl svojo najzvestejši Nevesto, sosebno pa o njenem brezmadežnem Spočetji. Darujem Ti tudi tvojo predrago Kri v spreobrnjenje grešnikov in za poveličanje in razširjanje presvete Cerkve, za zdravje in srečo rimskega Papeža in v njegov namen. — Čast bodi Bogu t. t. d.

1V.

Mati Božja, o brezmadežna, o presveta Devica Marija! zavoljo tvoje ljubezni do Boga in zavoljo tvoje hvaležnosti za toliko gnad in dobrot, s katerimi si bila obdarovana, pred vsem pa za tisto prav posebno gnado tvojega brezmadežnega Spočetja, in zavoljo neskončnega zasluženja Jezusa Kristusa, tvojega Božjega Sina in Gospoda našega, Te ponižno prosimo in se Ti priporočamo, daj nam, Te vselej popolno in stanovitno častiti in ljubiti in popolno zaupanje imeti, posebno po tvoji priprošnji zadobiti vse tiste gnade, ki jih tolikanj potrebujemo. Dokler se toraj gotovo zanesemo po tvoji nezmerni dobrot-

ljivosti vse k zveličanju potrebne gnade prejeti, Tebe s hvaležnim in tudi prav veselim srcem častimo ponavljaje tisto pozdravljenje, s katerim Te je bil angelj Gabriel nagovoril: *Češčena si Marija!* —

Opomin. To darovanje se lahko večkrat na dan v sercu ponovi, če se tudi ne bere in z jezikom ne izgovarja. Pij IX., rimski papež, so 18. junija 1854 z lastno roko pisaje, podelili 300 dni svetih odpustkov vsim vernim, kolikorkrat to darovanje pobožno opravijo; tistim pa popolne odpustke, ki jo ves mesec zapored vsaki dan molijo, ako se skesano spovedó in vredno presveto Rešnje Telo prejmejo. Le-ti odpustki se zamorejo tudi dušam v vicah darovati.

PESEM,

ki se pri slovesni Božji službi poje o velicah
shodih sv. Uršule v Dramelski fari na spodnjem
Štajarskem.

1.

Ljubi verni skupaj zbrani,
Farmani in farmance!
Vsi s pobožnostjo navdani
Romarji in romarce!
Vidi se, da ste veseli,
Praznično oblečeni,
Kakor da bi v svate h'teli,
Tukaj sem povabljeni.

2.

Na veseli tej gorici
Je nebeška svatovšnja;
Prišla k čisti je devici,
Sveti Urš'li, bratovšnja.
Ona je nevesta bila
Ljubeznjiv'ga Jezusa;
Mu je serce obljubila,
Je v nebeške svate šla.

3.

Na Britanskem je rojena

Od kraljevega stanú,

Bila v zakon obljubljena

Ondi kralju slavnemu.

Ona pa je obljubila

Že devištvo Jezusu;

Žalostna je svatov bila,

Darovala se Bogú.

4.

Vse vojake v zakon dati,

Kralj Konan namen stori,

Kje neveste jim odbrati

Prav poštene? ga skerbí.

Na Angleško zdaj pisali

Do nedolžnih so deklic,

Enajst tisoč jim poslali

Le pobožnih so devic.

5.

Sveta Urš'la je med temi

Kralju b'la obljubljena,

Ko je šla na morje ž njimi,

V Božje varstvo d'vištvo dá.

Kar kolj z Bogom kdo počenja,

Bog mu vlada in ravná;

Sveta Urš'la ne odjenja,

Čista d'vica biti vsa.

6.

Tovaršice si je zbrala,
 Ž njo so bile združene;
 Ž njim' po morju je veslala,
 Kamor sam Bog hotel je.
 Na vojaško ženitvanje
 Bile so odmenjene;
 V nebeško pa svatvanje
 So poslednjič vse prišle.

7.

Veter hud na morji vstane,
 Nese jih na drugo stran, —
 Ne tje, kamor so poslane, —
 Jih postavi v boljši stan.
 Strašni Huni so privreli,
 Ker je ondi vojska b'la;
 So device vse zajeli,
 Kar nobena ni odšla.

8.

Sveta Urš'la tako pravi:
 Ljube moje deklice!
 V vel'ki sili in težavi
 Bogu v roke dajmo se;
 Bóljši je nam, kri preliti,
 Kakor vero zatajit':
 V greh ne smemo privoliti,
 Rajši čemo smert storit'.

9.

In vojšaki so začeli
 Zdaj device vse morit',
 Njim življenje so vzeli,
 Mogle res so kri prelit',
 Urš'la s sul'co prebodena,
 Tud' po družih seka se,
 Skrila se je samo ena,
 Vendar zadnjič ž njimi gre.

10.

So v Kolinu pokopali
 — Svete te device vse;
 Trupla v černo zemljo vs'jali,
 Duše so v nebesa šle!
 So na zemlji b'le svarjene,
 Grajal jih je hudi svet;
 Zdaj v nebesih so češčene
 Že nad tisoč pet sto let!

11.

Tudi tukaj na gorici
 Sveta Urš'la se časti,
 K ti nebeški pomočnici
 Zdihni danes romar ti!
 Praznik smo si naredili
 Ravno svete Urš'le god,
 Da b' jo vredno počastili,
 Daj nam Jezus, naš Gospod!

12.

Mnogo d'vic si saboj vzela,
 Ž njimi si v nebesa šla:
 Kadar smert bo nas zajela,
 Prosi za nas Jezusa!
 Saj za srečno zadnjo uro
 „Si patrona zvoljena“.
 Sprosi pravo nam pokoro,
 „Bodi naša vojvod'nja!“

13.

Zdaj po hribih in dolinah
 Sveta Urš'la se častí,
 Na nebeških visočinah
 Krona njena se svitlí!
 Trojno krono je dobila:
 Uka, martre, čistosti,
 Ker device je učila
 In za vero dala kri.

14.

Le poglejte, vi dekličí,
 Kaj veljá deviški stan,
 Srečen tud' za vas fantičí,
 Če le prav je spolnovan.
 Lejte, ta je žlahtna roža,
 Več veljá, kot celi svet,
 Ker namest' svetá in moža,
 'ma prezal' nebeški cvet.

15.

Dragi farmani pošteni,
 Udje te sosesčine,
 Ste v pomoč priporočeni
 Ljube svete Uršule!
 Naj požegna s té stermin'ce
 Celo faro Dramelsko,
 Da vam žito ino vince
 Zmiraj lepo rastlo bo.

16.

Bodi čast sveti Trojici
 Zdaj ino na vekomaj!
 Sveti Urš'li, pomočnici
 Se priporočimo zdaj,
 Da nam spros' svetó živeti
 Na tem svetu prav vselej;
 Ino enkrat srečno umreti,
 Potem priti v sveti raj!

Troje vancev sv. Uršule.

Drevesce lepo zelení,
 Poganja rajske krone tri,
 Se v zalih vencih lesketá,
 Enájst rož vsaki ven'c imá.
 Drevesce imenuje se
 Tovarštvo svete Uršule.

Je prva krona čistosti,
 Devicam Jezus jo delí;
 Dekliči in mladenči vi,
 S to krono bote venčani,
 Tam, kjer nebeška luč gori
 In sveta Uršula sloví.

In druga krona biserna
 Bo učenike venčala;
 Očetom ino materam
 Jo spleta Jezus sam:
 V nebeški zarji vtrinja se
 Na glavi svete Uršule.

In tretja krona mučenstva
 Je kakor kri rudeča vsa;
 Ž njo kronal usmiljen Jezus bo,
 Ki nosijo zdaj križ voljno.
 Poterpi, brat! vsih rev bo kraj
 Pri sveti Urš'li v svetem raj'.

Povejte sestre, bratje! mi,
 Kje lepši drevce zelení?
 Oh bodi mi pozdravljena,
 Ti svete Urš'le bratovšč'na!
 Ki take krone v sebi imaš
 In udom za plačilo daš.

Slovó ti dam, o grešni svet!
 Vsa tvoja čast je prah in smet:
 Slepiti se ti več ne dam,
 Zdaj k sveti Urš'li se podam;
 Živeti čem čistó, svetó,
 Da pridem k Jezusu v nebó!

O sveta Urš'la! prosim te,
 Na nas sirote se ozri!
 Pomagaj za teboj hodit',
 Vse križe pa voljno nosit',
 Naj bo naš glas, ko nam bo umret'
 Marija, Jezus, Ježef svet'!

Devica čem vedno ostat'.

Marija Devica devic
 Je v raju na Božji desnic';
 K Mariji so vzete
 Device vse svete:
 Devica čem vedno ostat'.

V devici je sveti Duh zdaj,
Bo v raju med angeljci kdaj;

To priča Marija,

In sveta Lucija:

Devica čem vedno ostat'.

Danica čez zvezde je vse,

Tud' v raju deviško deklè,

V nebesih kraljuje,

Se v Bogu raduje:

Devica čem vedno ostat'.

Kar bela je lil'ja pri nas,

Devica tam večni je čas,

Pri Bogu v veljavi,

V nebeški je slavi:

Devica čem vedno ostat'.

Le d'vica v nebesih povsod

Za Jagnjetom Jezusom hod',

Prepeva vesela,

Vse Božje tam dela:

Devica čem vedno ostat'.

Kjer drugi nevarni je spol,

Se znan'ti jaz nočem nikol';

Boga bi žalila,

In čistost kalila:

Devica čem vedno ostat'.

Oj, sama pač lepo živim,

Nad Jezusom se veselim,

On v mé se ozira,

Me z gnado podpira:

Devica čem vedno ostat'.

Kaj maram za tebe, o svet?

Ti hočeš le čistost mi vzeti!

Raj dam se vmoriti,

Ko čistost zgubiti:

Devica čem vedno ostat'.

Devica Cecil'ja zapój

Na orglje ponižno z menój,

Da čistost čem braniti,

Nedolžnost ohraniti:

Devica čem vedno ostat'.

Dekleta, živimo lepó,

In Jezusu dajmo rokó;

On venča device

V nebeške kraljice:

Devica čem vedno ostat'.

V hvaležni spomin

poterjenja Uršulinskega društva in njemu podeljenih popolnih odpustkov po svetem Očetu, rimskem papežu Piju IX., še pristavimo papeževo pesem; naj bi jo udje bratovščine svete Uršule za srečno zadnjo uro o priložnostih zapeli, in in tako prvemu namestniku Kristusovemu na zemlji spoštovanje, ljubezen in hvaležnost skazovali.

1.

Kjer je Petra Cerkev prava,

Kjer je Rima večna slava,

Tam v pobožnosti veliki

Se glasijo vsi jeziki:

(Blagor Leonu Očetu,

Blagor, blagor Bog mu daj!) (Dvavr.)

2.

Glas gre čez sedmere griče,

Vatikan junaško kliče,

Se svetnikov tihe rake

Glas pošiljajo v oblake:

(Blagor Leonu Očetu,

Blagor, blagor Bog mu daj!) (Dvavr.)

3.

Po ravnéh in visočinah,

Po vodáh, gorah, dolinah,

Po prostoru svéta vsega
V svetih trumah se razlega:

(Blagor Leonu Očetu,
Blagor, blagor Bog mu daj!) (Dvakr.)

4.

Angelji se pridružite,
Svoje petje z nam' sklenite,
Da se bode živo vnelo,
Nad zvezdé v nebo donélo:

(Blagor Papežu Očetu,
Blagor večni Bog mu daj! (Dvakr.)

Zahvalna.

Hvala bod' Gospod Bogu!

Vse stvari ga zdaj molite!

Stvarnika, dobrotnika

In Očeta ga častite!

Kerub, Seraf. mu pojó,

Hvali zemlja in nebó.

Sveti, sveti, svet' Gospod!

Vse je polno tvoje hvale;

Trume 'zvoljenih, o Bog!

Večno čast ti bodo gnale;

Vsi svetniki te časté,

Vsi pravični te slavé.

Ceščen bodi trojni Bog,
 Oče, Sin in ti Duh sveti!
 Cerkve tvoje nauk ves

Moramo zvesto verjeti;
 Jezus Kristus, Božji Sin,
 Je zapustil ga v spomin.

O preljub' Zveličar naš!
 Kol'ka je ljubezen tvoja!
 V grehe sem bil zakopan,
 Revna je b'la duša moja,
 Ti pa prideš k nam na svet,
 Smert, pekel in greh zatret.

Večni Bog, in kralj nebes
 Se poniža brat nam biti;
 Nam živí in nam vmerje,
 Nam nebesa zaslužiti;
 Njega sveta rešnja kri
 Nas očisti vse ljudi.

Na desnici Božji zdaj
 Ga še 'mamo pomočnika,
 Sodnji dan ga grešnik bo
 Videl ojtrega sodnika,
 Milost, grešnik le dobiš,
 Dokler še na svet' živiš.

Jezus bod' usmiljen nam,
 V službi svoji nas ohrani,

Kri si svojo dal za nas.

Greh končaj, pri nas ostani ;

Pêlji naše duše v raj

Délež 'zvoljenih nam daj.

Svoje ljudstvo srečno stór',

Zdaj in vselej nas obvari ;

Obdaruj in povikšuj

In zveličaj svoje stvári ;

Hvalo bomo peli ti

Tukaj ino v večnosti.

Milostiv nam bodi dan's,

Pota v grehe nam zagradi ;

Sveti in preljubi Bog !

Daj, da stor'mo dobro radi.

V tebe upamo vsak čas,

Da ne boš zavergel nas !

Vse k vikši časti Božji, k češčenju Marije Device in sv. Uršule, naše bratovščine zveste pomočnice, k našemu dušnemu zveličanju in tolažbi, in v pomoč dušam v vichah. Amen.

P. A. D.

OBSEG.

Pervi del.

	Stran.
Vvod	3
Začetek in poduk bratovščine sv. Uršule	5
Litterae supplicatoriae	5
Copia decreti Papalis	7
Bratovščina poterjena od sv. Očeta.	8
Ad perpetuam rei memoriam	9
Bratovščine odpustki v vsaki farni cerkvi itd.	10
Vodila za bratovščino	11
Od kerščanskega nauka	15
Kaj naj zlasti vodniki Uršulinskega društva nabranim družbicam še posebno naročajo	19
Petnajst zlatih strokov za gospodarje, očete, matere	23
Deset zlatih orehov za mladenče	27
Sedem zlatih jagod deklicam	28
Tri zlate resnice vsim skupaj in vsakemu posebej	30
Djanje in življenje sv. Uršule in tovaršic	30
Opomin	51

Drugi del.

Jutranje molitve	55
Darovalna molitev. Dobro vsako jutro moliti	58
Večerne molitve	59
Pomisli kaj si od davi pregrešil	60
Vsak dan obuditi	62
Sveta maša	64
Zahvalna molitev po sv. maši	77

Kako je med sv. mašo Kristusovo terpljenje premiš- ljevati	78
Kako dobro je pri sv. maši biti	81
Molitve za spoved in sv. Obhajilo	84
Imenitna zveza z Bogom, ki je neprecenljive vrednosti	91
Zaveza z Marijo	94
Prošnja k Jezusu v zadobljenje ljubezni	95
Litanije k časti sv. Uršule in njenih tovaršic in drugih pomočkov za srečno zadnjo uro	97
Molitve za srečno zadnjo uro:	
K Jezusu	101
K Devici Mariji	102
K sv. Jožefu	104
K sv. Barbari	105
K sv. Uršuli in njenim tovaršicam	106
Opomin 1. 2.	107
Sv. Križev pot	108
Pesem pri svetem Križevem potu	128
Molitve za dosego svetih odpustkov	132
1. Za povikšanje sv. katoliške Cerkve	133
2. Za edinost kerščanskih poglavarjev	133
3. Za zatiranje krivoverstva	134
4. Za svetega Očeta rimskega Papeža	134
Zlate molitvice	136
Sveto darovanje	141
Pesem, ki se pri slovesni Božji službi poje o velicih shodih sv. Uršule v Dramelski fari	145
Troje vencev sv. Uršule	151
Devica čem vedno ostaj	152
V hvaležni spomin poterjenja Uršulinskega društva, papeževa pesem	155
Zahvalna	156

Narodna in univerzitetna
knjižnica

© NUK

00000445352

